

Udělování sankcí v přestupkovém řízení

Bc. Lenka Babiánková

Diplomová práce
2010

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
akademický rok: 2009/2010

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Lenka BABIÁNKOVÁ**
Studijní program: **N 6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Veřejná správa a regionální rozvoj**

Téma práce: **Udělování sankcí v přestupkovém řízení**

Zásady pro vypracování:

Úvod

I. Teoretická část

- Vymezte pojem správněprávní odpovědnosti a přestupku jako typu správního deliktu.
- Charakterizujte sankce v přestupkovém právu včetně principů jejich ukládání.

II. Praktická část

- Analyzujte uložené sankce za přestupky v městě Kojetín v období let 2006 – 2009.
- Na základě získaných poznatků formulujte návrhy de lege ferenda v oblasti sankcionování fyzických osob.

Závěr

Rozsah práce: cca 70
Rozsah příloh:
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

- [1] ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů. 9. podst. přeprac. vyd. Praha: Linde, 2005. 690 s. ISBN 80-7201-567-2.
[2] ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. 343 s. ISBN 978-80-7201-713-3.
[3] MATES, P. a kolektiv. Základy správního práva trestního. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 202 s. ISBN 978-80-7179-806-4.
[4] Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
[5] Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jana Jurníková, Ph.D.
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
Datum zadání diplomové práce: 29. března 2010
Termín odevzdání diplomové práce: 3. května 2010

Ve Zlíně dne 29. března 2010

doc. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
děkanka

prof. RNDr. René Wokoun, CSc.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že:

- odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – diplomovou práci- nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 3. 5. 2010

..... Paříškova Emka

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlédnutí veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Předmětem této diplomové práce je udělování sankcí v přestupkové řízení, které představuje často využívaný typ správního řízení.

Úvodní část je zaměřena na vymezení základního pojmu přestupek, jeho skutkovou podstatou a také okolnostmi, které vymezují protiprávnost. Další část se zabývá přestupkovým řízením a jeho zásadami. Následně jsou popsány sankce, které lze za přestupky uložit a praktická část je věnována přestupkům projednávaným Městským úřadem v Kojetíně v období let 2006- 2009. V závěru práce jsou formulovány návrhy de lege ferenda v oblasti sankcionování fyzických osob.

Klíčová slova: přestupek, skutková podstata, přestupkové řízení, sankce, pokuta.

ABSTRACT

The subject of this thesis is the sanctioning of transgression proceedings, which constitutes a frequently used type of administrative procedure.

The introductory section is aimed at defining the basic concept of the transgression, the facts and the factors that determine illegality. Another section deals with the transgression proceedings and its principles. Are described sanctions to be imposed for the transgressions and practically part is devoted to transgressions discussed the Municipal office in Kojetín in the period 2006 - 2009. The conclusion formulated proposals de lege ferenda in penalty individuals.

Keywords: transgression, fact, transgression proceedings, sanction, penalty.

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 PŘESTUPKY	13
1.1 SPRÁVNÍ DELIKT	13
1.2 PŘESTUPEK.....	14
1.2.1 Definice přestupku	14
1.3 SKUTKOVÁ PODSTATA PŘESTUPKU	16
1.4 OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ PROTIPRÁVNOST PŘESTUPKU.....	18
2 ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH	20
2.1 ZÁSADY ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH.....	20
2.2 PŘÍSLUŠNOST SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ K ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH	24
2.3 ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ	25
2.4 SOUČINNOST V ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH	26
2.5 PRŮBĚH PŘESTUPKOVÉHO ŘÍZENÍ A JEHO NÁLEŽITOSTI.....	27
2.5.1 Rozhodnutí a jeho náležitosti	29
2.6 OPRAVNÉ PROSTŘEDKY	30
2.7 ZKRÁCENÉ ŘÍZENÍ	31
2.8 ZVLÁŠTNOSTI ŘÍZENÍ PROTI MLADISTVÝM	32
3 SANKCE A OCHRANÁ OPATŘENÍ	34
3.1 FUNKCE SANKCÍ	34
3.2 ZÁSADY PŘI UKLÁDÁNÍ SANKCÍ.....	36
3.3 DRUHY SANKCÍ.....	38
3.3.1 Napomenutí	39
3.3.2 Pokuta.....	40
3.3.3 Zákaz činnosti	41
3.3.4 Propadnutí věci.....	43
3.4 OCHRANÁ OPATŘENÍ	44
3.4.1 Omezující opatření	44
3.4.2 Zabrání věci.....	45
II PRAKTICKÁ ČÁST	46
4 PŘESTUPKY PROJEDNANÉ MĚSTSKÝM ÚŘADEM KOJETÍN	47
4.1 OBEC KOJETÍN.....	47
4.2 ROZBOR PŘESTUPKŮ SPÁCHANÝCH V LETECH 2006 -2009.....	48
4.2.1 Uložené pokuty	52
4.2.2 Druhy spáchaných přestupků	53
5 DE LEGE FERENDA	57

ZÁVĚR	59
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	61
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	63
SEZNAM OBRÁZKŮ	64
SEZNAM TABULEK.....	65
SEZNAM PŘÍLOH.....	66

ÚVOD

Přestupkové právo je složitá a rozsáhlá oblast práva, aplikace jejích norem je záležitostí širokého okruhu správních orgánů. Jde o důležitý nástroj právní ochrany pořádku ve státní správě a v územní samosprávě na poli ochrany veřejného pořádku, občanského soužití a majetku.

Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno. Řízení o přestupcích je v praxi poměrně častý jev a jeho účastníkem se může stát každý z nás.

Ve své práci jsem se pokusila přiblížit problematiku přestupkového řízení a ukládání sankcí za přestupky. Práci jsem rozdělila na dvě části, a to na teoretickou a praktickou část. Teoretická část se skládá ze tří kapitol. Na úvod jsem vymezila pojem přestupku, jeho znaky a skutkovou podstatu. V následující kapitole jsem se věnovala přestupkovému řízení, kde jsem rozebrala zásady příslušnosti správního orgánu k projednání přestupku, vymezila jednotlivé účastníky řízení, součinnost orgánu při projednávání přestupku i samotný průběh řízení. V další části kapitoly jsem popsala formy rozhodnutí a způsob, jakým může účastník řízení podat řádný opravný prostředek. V závěru kapitoly jsem se zabývala možností zkráceného řízení a zmínila zvláštnosti při ukládání sankcí mladistvým pachatelům. Charakter jednotlivých sankcí, které lze podle přestupkového zákona za přestupek uložit, jsem popsala v třetí kapitole. Podle přestupkového zákona lze uložit napomenutí, pokutu, zákaz činnosti a propadnutí věci. Dále jsem se v této kapitole zabývala principy a zásadami při jejich udělování.

Praktická část je tvořena dvěma kapitolami, první je zaměřena na proces ukládání sankcí v praxi Městského úřadu v Kojetíně, kde přestupkovou agendu spravuje odbor vnitřních věcí, školství a kultury. Zaměřila jsem se na evidované přestupky a uložené sankce v období 2006 – 2009. V poslední kapitole jsem se na základě získaných informací pokusila nastínit návrhy de lege ferenda v oblasti přestupkového řízení u fyzických osob.

Podklady pro svou diplomovou práci jsem získala především studiem právních předpisů, dostupných publikací v dané oblasti, z odborných periodik a také internetových stránek. Cenným zdrojem pro mě byly informace získané od zaměstnanců městského úřadu. Při zpracování své diplomové práce jsem použila v analýzu právních textů a také metodu lo-

gického a systematického výkladu. V praktické části jsem využila statistických metod a data zpracovala formou grafů a tabulek.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 PŘESTUPKY

1.1 Správní delikt

Správní právo používá pojem správní delikt jako souborný pojem, který označuje protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a za které správní orgán ukládá trest stanovený normou správního práva.

Protiprávní jednání, která jsou kvalifikována jako správní delikty, tvoří početnou skupinu různorodých činů. Správní delikty se od sebe mohou odlišovat:

- subjektem deliktu, kterým může být fyzická či právnická osoba,
- jeho postavením, kdy subjektem deliktu může být kdokoli (všeobecný subjekt) nebo je subjekt charakterizován svými vlastnostmi, postavením či způsobilostí (konkrétní, resp. speciální subjekt),
- charakterem porušených povinností,
- znakem zavinění,
- účelem a zaměřením ukládané sankce – jedná se zejména o to, zda je primárním účelem uložené sankce potrestat pachatele nebo jej donutit splnit danou povinnost.

Správní delikty lze dělit na:

1. přestupky,
2. správní delikty disciplinární,
3. správní pořádkové delikty,
4. jiné správní delikty (např. jiné správní delikty fyzických osob, správní delikty právnických osob, správní delikty právnických osob a fyzických podnikajících osob).

Uvedené členění deliktů není jediné možné, neboť současný systém správních deliktů je značně nepřehledný, komplikovaný, právní úprava je roztříštěná a postrádá koncepční při-

stup. Jediným, z hlediska členění správních deliktů přesně vymezeným druhem správního deliktu je přestupek.¹

1.2 Přestupek

1.2.1 Definice přestupku

Základní právní normou přestupkového práva je **zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích**. Mimo tento zákon se problematikou přestupků zabývá řada dalších zvláštních zákonů, které upravují skutkové podstaty přestupků na jednotlivých úsecích veřejné správy. V současnosti se počet těchto zvláštních zákonů blíží stovce.²

Přestupek je definován jako „zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto³ nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.“

Pojem přestupku, tak jak je definovaný v zákoně o přestupcích v sobě kombinuje materiální a formální znaky a také pozitivní a negativní vymezení přestupku.

¹ HENDRYCH, D. a kolektiv. *Správní právo, obecná část*, 7. vydání. Praha: C.H. Beck Praha, 2009, ISBN 978-80-7400-049-2

² Patří sem např. : Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavební řád (stavební zákon), zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zákon č. 13/1993, celní zákon atd.

³ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích

Materiální znak

Materiálním znakem deliktu se rozumí ,že se jedná o nežádoucí akt, škodlivé jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti. Určení, zda společenská nebezpečnost je vůbec dána a jakého stupně dosahuje, závisí na posouzení všech konkrétních okolností daného případu.⁴ U přestupků je typicky stupeň nebezpečnost nižší než u trestných činů, což může být i vodítkem pro kvalifikaci toho kterého jednání buď jako přestupku nebo jako trestného činu v situacích, kdy formální znaky obou deliktů jsou podobné nebo shodné.⁵

Formální znak

Tento znak znamená, že určité jednání naplňuje obecné i individuální znaky skutkové podstaty stanovené zákonem.⁶ Obecné znaky jsou u všech přestupků stejné (např. věk, zavinění), individuální znaky umožňují odlišit jednotlivé přestupky. Obě skupiny znaků se prolínají.

Je důležité zdůraznit, že formální a materiální znaky musí být vždy naplněny současně a absence jednoho z nich znamená, že dané jednání nemůže být považováno za přestupek.⁷

Pozitivní a negativní vymezení přestupku

Pozitivní vymezení definuje co je přestupek, naproti tomu negativní vymezení říká, kdy se o přestupek nejedná. To znamená, že zákon stanoví, že o přestupek jde tehdy, nejde-li o

⁴ MATES, P. a kolektiv. *Základy správního práva trestního*. 4. vydání. Praha: C. H.Beck, 2008. 202 s. ISBN 978-80-7179-806-4.

⁵ § 3 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon

⁶ SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 1. vydání. Praha: ASPI, 2005, ISBN 80-7357-060-2

⁷ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-7201-713-3

jiný správní delikt anebo trestný čin. Tato konstrukce je zvolena proto, aby nedošlo k dvojímu postihu za totéž protiprávní jednání.⁸

1.3 Skutková podstata přestupku

Skutkovou podstatu přestupku tvoří souhrn typových znaků určitého přestupku. Skutkové podstaty jsou dány čtyřmi skupinami znaků: objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka.

Objekt přestupku

Objektem přestupku jsou zájmy společnosti, které jsou chráněny zákonem a proti kterým je protiprávní jednání namířeno. Na základě stupně obecnosti můžeme objekt přestupku členit na:

- obecný objekt přestupku (obecným objektem je typicky řádný výkon veřejné správy),
- druhový objekt přestupku je objekt společný skupinám přestupků v určité oblasti,
- individuální objekt má každá skutková podstata, jde o konkrétní jednotlivý zájem.

Objektivní stránka přestupku

Znaky skutkové podstaty, které charakterizují objektivní stránku přestupku, jsou zejména jednání a následek, které propojuje příčinná souvislost.

Jednáním se rozumí projev lidské vůle, jde o činnost (konání) i trestně relevantní nečinnost (opomenutí).

Každý přestupek má následek, který představuje porušení nebo ohrožení zájmů, které jsou objektem přestupku. Pro přestupky je typické, že následek je zpravidla dán již faktem protiprávního jednání, které porušuje danou povinnost. Podle toho, zda následek spočívá v ohrožení chráněných hodnot a zájmů nebo v jejich porušení můžeme přestupky klasifikovat na poruchové a ohrožovací.

⁸ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vydání. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-567-2

V některých případech mohou být určeny také další znaky objektivní stránky přestupku – místo jednání a čas jednání. Tyto znaky jsou pak důležité pro určení časové a územní působnosti zákona, pro zánik trestnosti přestupu, pro místní příslušnost správního orgánu i pro správnou kvalifikaci protiprávního jednání.

Subjekt přestupku (pachatel)

Subjektem, je osoba, která svým jednáním uskutečnila všechny znaky přestupku. Pachatelem může být pouze fyzická osoba, která je v době spáchání přestupku příčetná a dovršila patnáctý rok věku.

Osoba, která v době spáchání přestupku dosáhla patnáctý rok, ale nepřekročila osmnáctý rok, označuje přestupkový zákon termínem „**mladistvý**“. Pro stíhání mladistvých platí zvláštní ustanovení.

Z působnosti zákona o přestupcích jsou dle § 9 zákona o přestupcích vyňaty osoby požívající výsad a imunit. Jedná se např. o prezidenta ČR⁹. Přestupky, kterých se dopustili poslanci a senátoři se projednávají dle zákona o přestupcích, pokud nepožádají o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle zvláštních právních předpisů.

Ve smyslu § 9a zákona o přestupcích se podle tohoto zákona projednávají přestupky, kterých se dopustili soudci v případě, že nepožádají o projednání přestupku v kárném řízení podle zvláštního právního předpisu.

Podle zvláštních právních předpisů se dle ustanovení § 10 odst. 1 zákona o přestupcích projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustili:

- osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušníci Bezpečnostní informační služby ČR, Policie ČR a Vězeňské služby ČR,
- osoby během výkonu trestu odnětí svobody.

Pokud výše uvedený pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 1, projedná se jeho jednání jako přestupek.

⁹ čl. 64 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů

Subjektivní stránka přestupku

Povinným znakem pro tuto stránku přestupku je zavinění. V § 3 přestupkového zákona je uváděna zásada, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, není-li zákonem výslovně určeno úmyslné zavinění.¹⁰

1.4 Okolnosti vylučující protiprávnost přestupku

Zákon o přestupcích upravuje také tzv. okolnosti vylučující protiprávnost¹¹. V těchto případech ke spáchání přestupku vůbec nedojde, protože chybí příslušné pojmové znaky přestupku (společenská nebezpečnost) a odpovědnost za přestupek nelze tedy vyvozovat.

Konkrétně se jedná o:

- nutnou obranu
- krajní nouzi
- jednání na příkaz¹²

Nutná obrana

Přestupkem není jednání, kterým někdo odvrací přiměřeným způsobem v nutné obraně útok přímo hrozící nebo trvající na zájem chráněný zákonem. Pro nutnou obranu je předepsaná přiměřenost, útok musí trvat nebo fakticky přímo hrozit.

¹⁰ HENDRYCH, D. a kolektiv. *Správní právo, obecná část*, 7. vydání. Praha: C.H. Beck Praha, 2009, 875 s. ISBN 978-80-7400-049-2

¹¹ § 2 odst. 2 PřesZ

¹² MATES, P. a kolektiv. *Základy správního práva trestního*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 202 s. ISBN 978-80-7179-806-4

Krajní nouze

Přestupkem není také jednání, které bylo uskutečněno v krajní nouzi, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem. V případě krajní nouze se vyžaduje proporcionalita mezi hrozícím následkem a následkem vzniklým využitím institutu krajní nouze. Zákon dále uvádí podmínku, že hrozící nebezpečí nebylo možné v dané situaci odvrátit jinak.¹³

Jednání na příkaz

Odpovědnost vylučuje také jednání na příkaz. Pokud podle přestupkového zákona dojde k porušení povinnosti v souvislosti s jednáním na příkaz, je za něj odpovědný ten, kdo dal k jednání příkaz a nikoli ten, kdo se jednání dopustil. Protože pachatelem přestupku nemůže být právnická osoba, odpovídá v takovém případě fyzická osoba. A to buď ta fyzická osoba, která za právnickou osobu jednala nebo jednat měla a byla za splnění povinnosti odpovědná a tuto povinnosti nesplnila, nebo fyzická osoba, která dala k jednání příkaz¹⁴.

Vedle okolností vylučujících protiprávnost stojí okolnosti, které odůvodňují zánik trestnosti neboli odpovědnosti za přestupek. V případě okolností vylučujících protiprávnost se přestupek vůbec nestal. Existují však i situace, kdy byl přestupek spáchán, ale nedošlo k jeho projednání v přestupkovém řízení, jelikož dodatečně nastaly důvody zániku trestnosti.

Správní orgán tím ztratil možnost přestupek projednat. Mezi tyto situace patří:

- lhůta jednoho roku, která uběhla od spáchání přestupku,
- udělení amnestie na přestupek vládou,
- smrt pachatele.

¹³ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vydání. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-567-2.

¹⁴ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-7201-713-3.

2 ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

Řízení o přestupcích je zvláštní druhem správního řízení. Základním právním předpisem přestupkového práva je třetí část zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, subsidiárně pak správní řád. Některé procesní ustanovení mohou být obsaženy v dalších zákonech obsahujících skutkové podstaty přestupků.¹⁵ **Přestupkové řízení** lze označit jako souhrn právních norem, které vymezují postavení subjektů tohoto řízení, jejich práva a povinnosti a jejich prostřednictvím se řídí proces projednávání a vyřizování přestupků.

Smyslem jednotlivých ustanovení tohoto procesu je, aby bylo účelně, bez zbytečných průtahů, ale objektivně zjištěno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo přestupek spáchal, za jakých okolností a jakou sankci je třeba pachateli uložit.

2.1 Zásady řízení o přestupcích

U přestupkového řízení platí stejné zásady jako u obecného správního řízení. Uplatňované zásady se navzájem prolínají a jsou obsaženy v několika ustanoveních současně.

- **Zásada legality**

Celý průběh řízení o přestupku musí být v souladu se zákony a dalšími právními předpisy.

- **Zásada zákazu zneužití správního uvážení**

Správní orgán při výkladu neurčitého právního pojmu a při aplikaci zákona je vázán příslušnými ustanoveními zákona a daným právním rámcem a nesmí překročit pravomoci mu svěřené.

- **Zásada ochrany dobré víry**

Správní orgán nemůže zasahovat do právních poměrů jiných subjektů víc, než je nezbytně nutné. Do práv a právem chráněných zájmů může správní orgán zasahovat jen za podmínky, které stanoví zákon a v nezbytném rozsahu. Musí chránit práva a oprávněné zájmy

¹⁵ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-7201-713-3.

nabyté v dobré víře. Dobré víry se nemůže dovolat osoba, pokud práva nebo oprávněné zájmy nejsou v souladu se zákonem nebo jsou v rozporu s dobrými mravy nebo veřejným zájmem.

- **Zásada rovnosti postavení účastníků**

Osoby mají při uplatňování svých práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech plnění jejich povinností stejnou měrou.

Pokud mají jednotliví účastníci v přestupkovém řízení rozdílné postavení, vyplývá to přímo ze zákonné úpravy.¹⁶

- **Zásada souladu s veřejným zájmem**

Přijaté řešení musí být v souladu s veřejným zájmem, musí odpovídat okolnostem daného případu.

- **Zásada materiální pravdy**

Přestupkový orgán je povinen zjistit podklady co nejúplněji pro rozhodnutí tak, aby nebyly žádné důvodné pochybnosti o projednané věci a rozsah byl v souladu s požadavkem legality.

Rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a přestupkový orgán musí dát účastníkům příležitost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

- **Zásada součinnosti s účastníky**

Přestupkový orgán musí dát účastníkům prostor pro vyslovení svých stanovisek a účinně obhájit svá práva a právem chráněné zájmy. Účastníci řízení mají právo na procesní poučení v rozsahu a formě tak, aby ho dotčená osoba pochopila.

Přestupkový orgán umožní účastníkům řízení nahlížet do spisů, navrhopat důkazy, podat odvolání apod.

¹⁶ § 72 a § 81 odst. 1 přestupkového zákona (obviněný z přestupku, poškozený při projednání náhrady majetkové škody, vlastník věci, která může být zabrána a navrhovatel při projednání navrhovaného deliktu podle § 68 odst. 1 přestupkového zákona)

- **Zásada odstranění rozporů**

Přestupkový orgán se pokusí smírné odstranění rozporů projednávané věci, pokud to její povaha umožňuje.

- **Zásada zdvořilosti a slušnosti**

Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, se musí k dotčeným osobám chovat slušně a zdvořile.

- **Zásada rychlosti a procesní ekonomie**

Přestupkový orgán má povinnost vyřizovat jednotlivé případy bez zbytečných průtahů, v jednoduchých případech rozhoduje bezodkladně na podkladě materiálů, kdy je skutkový stav bezpečně zjištěn a není pochyb o tom, že se podezřelý přestupku skutečně dopustil.

V ostatních případech je správní orgán povinen rozhodnout do 30 dnů od zahájení řízení. Ve složitých případech se připočítává až doba 30 dnů, popř. doba nutná k provedení dožádání.

Tuto zásadu umožňuje i instituce autoremedury, tzn. samoopravy. Jejím úkolem je, aby o odvolání rozhodl orgán, který správní rozhodnutí vydal. Ten může rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a nemůže tím způsobit újmu jinému účastníku řízení, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas.

Dalším opatřením, které se dotýká zásady rychlosti je ochrana před nečinností. Jde o přesun rozhodovací pravomoci z orgánu příslušného k rozhodnutí na orgán odvolací.

- **Zásada oficiality**

Přestupky se projednávají z úřední povinnosti.

- **Zásada ústnosti jednání**

Řízení o přestupku před orgánem prvního stupně je povinně stanoveno jako ústní jednání.

- **Zásada presumpce nevinny**

Význam této zásady spočívá v tom, že dokud pravomocným rozhodnutím není vyslovena vina, nelze hledět na toho, proti němuž se vede řízení, jako by byl vinen.

- **Zásada in dubio pro reo**

Tato zásada navazuje na zásadu presumpce nevinoty. Pokud existují při projednávání pře-
stupku pochybnosti v otázce viny nebo dalších skutečností, je nutné rozhodovat ve pro-
spěch obviněného.

- **Zásada obhajoby**

Obviněný z pře-
stupku má nezadatelné právo vyjádřit se ke všem záležitostem, které se mu
kladou za vinu. Má právo uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu.

- **Zásada dvouinstančnosti řízení**

Odvolání jako řádný opravný prostředek realizuje zásadu dvouinstančnosti řízení. Odvolat
se lze proti každému prvoinstančnímu rozhodnutí, které bylo vydáno v pře-
stupkovém řízení. Právo odvolání je přiznáno jen účastníkům řízení.

- **Zásada zákazu reformace in peius**

Zásada zákazu změny sankce - v odvolacím řízení k tíži obviněného je uplatňována v pře-
stupkovém řízení. Netýká se však dalších opatření, která jsou přezkoumávána. K horšímu
mohou být změněna rozhodnutí o náhradě škody, o náhradě nákladů řízení a o zabrání věci.

- **Zásada neveřejnosti ústního jednání**

Jednání před pře-
stupkovým orgánem je neveřejné, jsou na něj přípustné jen osoby zúčast-
něné na řízení.

- **Zásada teritoriality**

Rozhodující je spáchání pře-
stupku na území ČR. Podle pře-
stupkového zákona je tedy stí-
hán pachatel bez ohledu na to, zda je státní občan ČR nebo cizinec a bez ohledu na to, zda
má pobyt na území naší republiky.

- **Zásada účelnosti a prospěšnosti**

Je potřeba vždy hodnotit a posuzovat řešený případ, tak aby jeho rozhodnutí splnil účel.

- **Zásada non bis in idem**

Zásada spočívá v tom, že fyzická osoba nemůže být postižena za jedno protiprávní jednání
dvakrát. Pře-
stupkový zákon přímo stanoví, že správní orgán je povinen zrušit své rozhodnu-

tí, pokud zjistí, že věc, která byla projednána jako přešupek se sankcí, byla projednána soudem.¹⁷

- **Zásada dobré správy**
- **Zásada vzájemné součinnosti**

2.2 Příslušnost správních orgánů k řízení o přešupcích

Právní úprava je založena na zásadě, že přešupek má projednat ten orgán, v jehož oboru působnosti byl přešupek spáchán.¹⁸ Jde tedy o **příslušnost věcnou**, která určuje správní orgán a jeho stupeň povoláný k rozhodování v I. stupni.

K projednání přešupků jsou příslušné:

- a) obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí,
- b) orgány Policie ČR (jedná se o přešupky uvedené v § 52 písm. b) přešupkového zákona a přešupky jim svěřené zvláštním zákonem, např. zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky),
- c) jiné správní orgány (celní úřady, finanční úřady, ČNB, Národní bezpečnostní úřad).

Funkční příslušnost určuje, který orgán z téže kategorie, případně téhož systému státních orgánů rozhoduje ve správním-přešupkovém řízení. Funkční příslušnost určují vnitřní směrnice správních orgánů.

Místní příslušnost správního orgánu je určena místem, kde byl přešupek spáchán. V některých případech je místně příslušným orgánem ten, v jehož územním obvodu má pachatel trvalý pobyt. Místní příslušnost může být na základě zvláštních zákonů upravena odchylně. Pokud byl přešupek spáchán v cizině v občanem ČR nebo nelze-li spolehlivě zjis-

¹⁷ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přešupkové řízení: příručka pro praxi přešupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vydání. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-567-2

¹⁸ § 52 Přešupkového zákona

tit místo spáchání přestupku, řídí se místní příslušnost místem posledního trvalého pobytu pachatele. U cizinců, kteří mají trvalý pobyt na území republiky, je místní příslušnost dána vždy místem pobytu.

Obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí

Obce vedle své samostatné působnosti vykonávají také státní správu, a to v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštními zákony v rámci tzv. přenesené působnosti.

V ustanovení § 53 přestupkového zákona je vymezen okruh přestupků, které náleží projednávat obcím. Jde o tyto přestupky:

- proti pořádku ve státní správě ve věcech, které jsou jim svěřeny,
- proti pořádku v územní samosprávě,
- proti veřejnému pořádku,
- proti majetku,
- proti občanskému soužití, které nebyly spáchány porušením zvláštních právních předpisů o provozu pozemních komunikací,
- na úseku vyhledávání, ochrany, využívání a dalšího rozvoje přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod a lázeňských míst.

Pokud orgán obce nezabezpečuje jemu svěřenou přenesenou působnost, může obec uzavřít veřejnoprávní smlouvu s jinou obcí, která bude místo obce v jejím správním obvodu přenesenou působnost vykonávat. K uzavření této smlouvy je třeba souhlas krajského úřadu.

2.3 Účastníci řízení

Okruh účastníků přestupkového řízení je zákonem o přestupcích vymezen taxativně.¹⁹

Účastníky přestupkového řízení jsou:

- obviněný,
- poškozený,

¹⁹ § 72 Přestupkového zákona

- vlastník věci, která může být zabrána nebo byla zabrána,
- navrhovatel.

Obviněný z přestupku

Obviněným se stává osoba podezřelá z přestupku, jakmile proti ní učinil správní orgán první procesní úkon. Ten je zpravidla spojován s oznámením správního orgánu o zahájení řízení účastníkům řízení, a to formou doručení oznámení nebo ústním prohlášením. Zde je nutné zdůraznit zásadu presumpce nevin, kdy se na obviněného stále hledí tak, že je nevinen, a to až do doby, kdy je vina vyslovena pravomocným rozhodnutím. K výpovědi nesmí být obviněný donucován. Obviněný má právo se vyjádřit ke všem skutečnostem, které jsou mu dávány za vinu, stejně tak má právo vyjádřit se k důkazům, dále má možnost uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu.

Obviněný může namítnout podjatost úřední osoby vyřizující přestupkový případ, jakmile se o ní dozví. Vyjadřuje se také k výpovědím svědků, k pravosti a věrohodnosti předložených listin, k úplnosti důkazů.

Poškozený

Poškozeným se rozumí FO nebo PO, která byla přestupkem způsobena majetková škoda, pokud výslovně uplatnil nárok na její náhradu. Postavení poškozeného jako účastníka je omezeno pouze na tu část řízení, ve které se správní orgán zabývá otázkou náhrady škody. Poškozený se může odvolat pouze ve věci náhrady škody.

Osoba, které byla způsobena škoda, ale přes řádné poučení se k řízení nepřipojila, nemá postavení účastníka řízení.

2.4 Součinnost v řízení o přestupcích

Součinnost znamená, že státní orgány, orgány policie a obce oznamují příslušným správním orgánům všechny přestupky, o nichž se dozví, pokud samy nejsou příslušné k jejich projednávání. Je-li oznamovatelem přestupku orgán policie, je u zákonem taxativně vymezených přestupků povinen provést potřebná šetření ke zjištění osoby podezřelé z přestupku a zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem, k čemuž využívá řadu oprávnění dle zákona o Policii ČR. Zákon stanoví 30 denní

pořádkovou lhůtu k oznámení přestupku, která začíná běžet ode dne, kdy se orgán policie o přestupku dozvěděl.

2.5 Průběh přestupkového řízení a jeho náležitosti

Přestupky se z důvodů obecného zájmu projednávají zásadně z úřední povinnosti, uplatňuje se zásada oficiality. Přestupkové řízení je třeba zahájit nejpozději do 60ti dnů ode dne, kdy se správní orgán o přestupku dozvěděl a řízení se zahajuje zpravidla předvoláním k ústnímu jednání.

Výjimku představují přestupky návrhové, taxativně vyjmenované v § 68 PřesZ, které lze zahájit pouze na návrh postižené osoby. Zde se uplatňuje pro zahájení řízení zásada dispozitivní, další postup řízení však správní orgán určuje z úřední povinnosti. Mezi tyto přestupky patří přestupky proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. b) a c) a přestupky proti majetku dle § 50 PřesZ, pokud byly spáchány osobami blízkými²⁰ a jiné osoby v poměru rodinném za předpokladu, že by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá právem pocíťovala jako újmu vlastní. Návrhové přestupky je vyloučeno projednávat v blokovém a příkazním řízení.

Uplatnil-li poškozený náhradu škody způsobenou přestupkem, správní orgán rozhodne o povinnosti obviněného škodu nahradit. O náhradě škody může správní orgán však rozhodnout pouze za předpokladu, že škoda a její výše byla spolehlivě zjištěna a nebyla již dobrovolně uhrazena.

K zajištění účelu přestupkového řízení slouží institut vydání a odnětí věci²¹. Kdo má u sebe věc důležitou pro zjištění skutečného stavu věci nebo věc, která může být prohlášena za propadlou nebo zabranou, je povinen ji na výzvu správního orgánu vydat.

Správní orgán je vždy povinen rozhodnout o nákladech řízení, které mu vznikly v souvislosti s projednáním přestupku. Povinnost k náhradě těchto nákladů má obviněný, který byl uznán vinným nebo návrhové, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno

²⁰ Osobou blízkou se rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, manžel, partner.

²¹ § 75 PřesZ

z důvodů uvedených v zákoně²². Výše náhrady nákladů řízení je stanovena paušální částkou vyhláškou č. 340/2003 Sb.

Výsledkem správního řízení o přestupku je **rozhodnutí jako individuální správní akt**. Na základě vyhodnocení provedených důkazů může být řízení v ukončeno buď :

a) zastavením řízení,

pokud nastane situace trvale znemožňující pokračování v řízení. Správní orgán řízení zastaví buď obligatorně na základě taxativně stanovených důvodů²³ nebo fakultativně²⁴.

b) rozhodnutím ve věci,

byl-li obviněný uznán vinným. Rozhodnutí v přestupkovém řízení je správním aktem, který má konstitutivní povahu, tzn. že se jím zakládají, mění nebo ruší práva a povinnosti účastníků řízení. V zákoně o přestupcích jsou upraveny pouze náležitosti výroku rozhodnutí a povinnost správního orgánu rozhodnout o náhradě nákladů řízení. Jinak se při vydávání rozhodnutí bude uplatňovat úprava ve správním řádu.

c) smírem,

tímto způsobem je ukončeno řízení u přestupku urážky na cti. Správnímu orgánu je zde uložena povinnost, aby se pokusil o usmíření uraženého na cti a obviněného z přestupku. Pokud dojde ke smíru, je tato skutečnost speciálním důvodem pro zastavení řízení podle § 76 odst. 1 písm. k) PřesZ. Jestliže ke smíru nedojde v řízení se pokračuje a vydá se rozhodnutí ve věci.

²² § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j) PřesZ

²³ § 76 odst. 1 PřesZ

²⁴ § 76 odst. 2 PřesZ

2.5.1 Rozhodnutí a jeho náležitosti

Rozhodnutí je správní orgán povinen vydat ve lhůtách upravených Správním řádem. Ten stanoví, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud rozhodnutí nelze vydat bezodkladně, je správní orgán povinen rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení. Tato lhůta může být překročena až o dalších 30 dnů je-li zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, nechat předvést, doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jímž se prokazatelně nedaří doručovat nebo jde o zvláště složitý případ. K obecné 30denní lhůtě je možné dále připočítat dobu nutnou k provedení dožadání, zpracování znaleckého posudku nebo doručení písemnosti do ciziny. Nedodržení uvedených lhůt se však nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.²⁵

Rozhodnutí musí být vydáno k tomu příslušným orgánem, vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a musí být v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. Po formální stránce musí rozhodnutí obsahovat předepsané náležitosti, jimiž jsou:

- výrok,
- odůvodnění
- poučení o odvolání.

Výrokem správní orgán rozhoduje o věci. Je-li obviněný uznán vinným, musí výrok rozhodnutí obsahovat označení obviněného, právní ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno, výstižný popis skutku, který tvoří podstatu přestupku včetně označení místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce příp. rozhodnutí o upuštění od uložení sankce, rozhodnutí o uložení ochranného opatření, je-li uloženo, případné rozhodnutí o nároku na náhradu škody a vždy rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Ve výroku musí být též uvedena lhůta ke splnění ukládané povinnosti.

²⁵

VEDRAL, J. *Správní řád – komentář*. 1. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2006. ISBN 80-7273-134-3.

Odůvodnění je shrnutím všech zjištěných skutečností, odůvodňujících výrok rozhodnutí. Nesmí v něm chybět uvedení jednotlivých kritérií, na základě kterých přestupkový orgán volil konkrétní sankci a její rozsah. Pokud správní orgán prvního stupně rozhodnutím vyhovuje všem účastníkům v plném rozsahu, zákon umožňuje upustit od odůvodnění rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku uvádí, zda se jedná o rozhodnutí konečné nebo zda je možné se proti němu odvolat, v jaké lhůtě a od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu má být odvolání podáno.

Odvolací lhůta v přestupkovém řízení činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o přestupku nelze odejmout odkladný účinek. V případě nesprávného, neúplného nebo chybějícího poučení o opravném prostředku lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení, kterým byl opraven nedostatek v poučení o opravném prostředku, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

2.6 Opravné prostředky

Rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumatelná opravnými prostředky, které můžeme členit na řádné a mimořádné, a to podle toho zda má jít o přezkoumání rozhodnutí, která ještě nenabyla právní moci nebo již o rozhodnutí pravomocná.

Mezi řádné opravné prostředky patří:

- odvolání,
- rozklad,
- odpor.

Mimořádné opravné prostředky jsou:

- obnova řízení,
- přezkumné řízení.

2.7 Zkrácené řízení

Tradičními formami zkráceného řízení jsou blokové řízení a příkazní řízení, které umožňují rychle rozhodnout o jednodušších a méně závažných přestupcích bez předchozího formálního řízení. Jejich předností je neformálnost, rychlost a hospodárnost.

V případech, kdy to zákon umožňuje a kdy se to vzhledem k okolnostem konkrétního případu jeví účelné, je však vhodné přistoupit nejprve k těmto dvěma zjednodušeným formám projednání přestupku.

V blokovém i příkazním řízení lze projednat všechny druhy přestupků s výjimkou přestupků návrhových. V těchto řízeních nelze uložit povinnost nahradit náklady řízení ani projednat nárok na náhradu škody, což pro příkazní řízení zákon²⁶ výslovně stanovuje, u blokového řízení to pak vyplývá z jeho povahy.

Blokové řízení

V blokovém řízení lze vyřídit jednoznačné, nekomplikované a méně společensky nebezpečné přečiny za předpokladu, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nepostačí domluva a pachatel je ochoten pokutu zaplatit přímo na místě nebo ve lhůtě stavené blokem na pokutu na místě nezaplacenou. Uložení pokuty v blokovém řízení má povahu správního rozhodnutí, proti kterému není odvolání přípustné a stává se tedy pravomocným svým vydáním. Vyřízení věci v blokovém řízení má za následek vznik překážky pravomocně rozhodnuté, což je výslovně stanoveno v § 66 odst. 3 písm. c) PřesZ, podle něhož správní orgán věc odloží, bylo-li o skutku pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení.

Při splnění zákonem stanovených podmínek lze věc vyřídit uložením blokové pokuty kdykoliv, tedy i po zahájení nezkráceného řízení. V takovém případě je správní orgán povinen zahájené řízení zastavit.

²⁶

§ 87 odst. 6 PřesZ

Příkazní řízení

Podstata příkazního řízení je v tom, že správní orgán postihne přestupek obviněného vydáním příkazu bez nařízení ústního jednání a provádění dokazování. Smyslem tohoto řízení je zrychlit a zjednodušit projednávání přestupků a omezit administrativní úkony. Podmínkou k projednání věci v příkazním řízení je, že stav věci byl spolehlivě zjištěn a věc nebyla vyřízena v blokovém řízení. Na rozdíl od blokového řízení není třeba k projednání věci v příkazním řízení souhlasu obviněného. Vyřízení přestupku v příkazním řízení je však vyloučeno, je-li obviněný z přestupku zbaven nebo omezen ve způsobilosti k právním úkonům, jedná se o mladistvého nebo se jedná o návrhový přestupek. Příkaz má stejné obsahové a formální náležitosti jako rozhodnutí o přestupku a musí být oznámen písemně.

V příkazním řízení je možné uložit jako sankci napomenutí nebo pokutu. Opravným prostředkem proti příkazu je odpor, který může podat obviněný z přestupku do 15 dnů ode dne doručení příkazu. Včasné podání odporu má za následek zrušení příkazu. Správní orgán pak pokračuje v řádném řízení, které končí vydáním rozhodnutí. Příkaz, proti kterému nebyl podán včas odpor, má náležitosti pravomocného rozhodnutí.

2.8 Zvláštnosti řízení proti mladistvým

Za mladistvého zákon považuje osobu, která v době spáchání přestupku dovršila 15. let a nepřekročila 18. rok svého věku. Je jím i osoba, která se stala zletilou uzavřením manželství před dovršením 18. let.

Zvláštnosti řízení proti mladistvým upravuje ustanovení § 19 PřesZ, které v odst. 1 stanoví obecný základní požadavek k posuzování přestupků mladistvých tak, že správní orgán přihlíží ke zvláštní péči, kterou společnost věnuje mládeži. Toto ustanovení má zajistit výchovné působení jejich postihu za přestupek a náležitou ochranu v řízení o přestupku.

Co se týká sankcí, není okruh sankcí, které je možné mladistvému uložit omezen, zákon pouze upravuje výměru pokuty a zákazu činnosti .

Zákon dále neumožňuje projednat přestupek mladistvého v příkazním řízení. Přestupek mladistvého je třeba projednat zásadně v ústním jednání, aby byla zajištěna jeho náležitá ochrana.

V případě mladistvého obviněného z přestupku má správní orgán povinnost vyrozumět o nařízeném ústním jednání zákonného zástupce mladistvého a orgán vykonávající sociálně-

právní ochranu dětí, kterým také rozhodnutí o přestupku oznamuje. Zákonný zástupce mladistvého a orgán vykonávající sociálně-právní ochranu dětí mají právo se proti rozhodnutí o přestupku mladistvého odvolat v jeho prospěch.

3 SANKCE A OCHRANÁ OPATŘENÍ

Právním následkem spáchaného přestupku je sankce. Jejím uložením vzniká pachateli přestupku právní povinnost, která pro něho znamená určitou újmu. Je to buď újma majetková (pokuta, propadnutí věci) nebo újma morální (napomenutí), anebo újma spočívající v omezení práva (zákaz činnosti).²⁷ Smysl a účel sankcí spočívá v tom, aby přestupky nebyly páchany a zejména působily na obviněného tak, aby se v budoucnu dalšího protiprávního jednání nedopouštěl. Při stanovování sankcí je nutné, aby sankce byla přiměřená spáchanému přestupku a neměla pro pachatele likvidační charakter.

Mají-li být sankce za přestupek efektivní a plnit svůj účel, musí být jejich systém vytvořen tak, aby obsahoval takové druhy a výši sankcí, které by odpovídaly společenské nebezpečnosti a závažnosti přestupků.²⁸

3.1 Funkce sankcí

Sankce za má následující čtyři základní funkce:

- **Funkce ochranná**

Jedná se o ochranu jak jednotlivce, tak celé společnosti před protiprávním jednáním pachatele. Tato funkce má význam především v trestním právu²⁹. V přestupkové právu v sobě má ochrannou funkci především sankce zákazu činnosti, kdy je pachatel přestupku omezen v určitém jednání. Dále lze použít propadnutí věci, kdy věc není nadále možné používat k další protiprávní činnosti. Je také možné použít omezující opatření, které spočívá v zákazu návštěv některých veřejně přístupných míst či zabrání věci.

²⁷ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktual. vydání. Praha: Linde, 2008. 30 s. ISBN 978-80-7201-713-3.

²⁸ HENDRYCH, D. a kolektiv. *Správní právo, obecná část*, 7. vydání. Praha: C.H. Beck Praha, 2009, 213 s. ISBN 978-80-7400-049-2

²⁹ pachatel trestného činu je na určitou dobu vyřazen ze společnosti za účelem nemožnosti páchaní dalšího protiprávního jednání

- **Funkce preventivní**

Jedná se o nejvýznamnější funkci sankcí a smyslem je výchovné působení na narušitele právní povinnosti a nakonec i na ostatní subjekty správního práva.

Aby uložená sankce splnila svou **preventivní úlohu** jak vůči pachateli, tak vůči jiným nositelům stejných zákonných povinností, musí postih pachatele odpovídat významu chráněného zájmu a musí být včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být v majetkové sféře pachatele znatelný, tedy nikoliv zanedbatelný, jinak by postrádal smysl.³⁰

- **Funkce reparační**

Účelem je odstranění újmy tomu, komu byla protiprávním jednáním nebo stavem způsobena. V přestupkovém právu se tato funkce příliš nevyskytuje. V některých případech lze tuto funkci připsat pokutě, kdy poškozené straně se dostane zadostiučinění tím, že obviněný za spáchání přestupku dostane pokutu.

- **Funkce represivní**

Je to nepříznivý zásah do majetkové nebo osobní sféry odpovědného subjektu nad rámec kompenzace. Jedná se o konkrétní uložení sankce, která působí pouze na pachatele a snahou je zamezit dalšímu spáchání přestupku. Stanovená sankce však musí být dostatečná, aby plnila svůj účel. Nejčastěji se jedná o přestupky, ale i napomenutí, pokud postačuje k nápravě pachatele.³¹

Některé zdroje zmiňují ještě další funkci, a to funkci **signalizační**.

³⁰ ŠÍŠKEOVÁ, S., LAVICKÝ, P., PODHRÁZKÝ, M. *Přehled judikatury ve věcech správního trestání*. Praha: , 2006,

³¹ Funkce právní odpovědnosti [online]. [cit. 2010-04-06]. Dostupný z WWW: <http://czpravo.blogspot.com/2008/07/ad-preventivn-funkce-prvnodpovdnosti.html>>

3.2 Zásady při ukládání sankcí

Za přestupek lze uložit pouze sankce, které stanoví zákon o přestupcích³² nebo jiný speciální zákon. Platí pravidlo, že pokud by speciální předpis ukládal jiné sankce, měla by tato úprava přednost.

Při vyměřování sankcí se uplatňují zásady:

- zákonnosti,
- spravedlnosti,
- individualizace,
- přiměřenosti.

Pojem **spravedlivé sankce** se váže jak na osobu pachatele přestupku, tak na zájmy společnosti a případného poškozeného. **Zásada individualizace** předpokládá volbu takového druhu sankce a její výměry, který bude vyjadřovat všechny zvláštnosti činu a odpovědné osoby. **Přiměřená sankce** má pak vystihnout dosažení zamýšleného zabraňujícího a preventivního účinku.³³

Zásada přiměřenosti v sobě propojuje tři principy :

1. principu vhodnosti, resp. způsobilosti naplnění sledovaného účelu,
2. princip potřeby, podle něhož je povoleno použití pouze takového prostředku z více možných, který je ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám nejšetrnější,
3. princip přiměřenosti v užším smyslu, podle kterého újma na právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tzn. opatření omezující práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými nega-

³² §11 zákona o přestupcích

³³ Hendrych a kol. : *Správní právo, obecná část*, 7. vydání – C.H.Beck Praha, 2009, str. 213. ISBN 978-80-7400-049-2

tivními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních, včetně zohlednění širšího kontextu dané právní úpravy.³⁴

V souladu se zásadou přiměřenosti také platí, že základní podmínkou při ukládání sankcí je, aby uložená sankce neměla likvidační charakter.

Správní orgán na základě těchto kritérií musí určit, kterou z použitelných druhů sankcí a v jaké výměře je třeba uložit k dosažení účelu přestupkového zákona. Pod pojmem výměra se rozumí jak doba trvání sankce (zákazu činnosti), tak výše sankce (pokuty). U zákazu činnosti pak specificky i určení druhu a rozsahu zakázané činnosti.

Při vyměření sankce v konkrétním případě správní orgán vychází z rámce stanoveného přestupkovým zákonem v obecné části i u jednotlivých skutkových podstat a ve své úvaze o volbě druhu a výměry sankce se řídí hledisky, které mají postihnout individuální zvláštnosti konkrétního přestupku.³⁵

Hlavním kritériem je **závažnost přestupku**, která je zákonem obecně vyjádřena v druhu sankce a horní hranici její výměry. Hlediska pro posouzení závažnosti přestupku pak správní orgán posuzuje komplexně a ve vzájemné souvislosti. Při hodnocení závažnosti přestupku je správní orgán povinen brát v úvahu zejména:

- způsob spáchání přestupku, kdy se posuzuje, zda pachatel spáchal přestupek konáním nebo opomenutím, na místě veřejně přístupným apod.
- následky přestupku, zda objekt přestupku byl pouze ohrožen nebo došlo k jeho porušení, jaká je výše škody apod.
- míru zavinění, zde obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. Míru zavinění může ovlivnit rozrušení pachatele, jeho příprava na spáchání přestupku, promyšlenost přestupku apod.

³⁴ Nález Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 3/02.

³⁵ Hendrych a kolektiv : *Správní právo, obecná část*, 9. vydání – C.H.Beck Praha, 2009, str. 213. ISBN 978-80-7400-049-2

- okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán, jde o subjektivní a objektivní okolnosti, které mohou závažnost spáchaného přestupku snížit nebo naopak zvýšit.
- pohnutky, ve většině případů bude motiv okolností přitěžující (např. přestupek byl spáchán ze ziskuchtivosti), ale nelze vyloučit i okolnosti polehčující.
- osobnost pachatele, posuzuje se zejména postoj pachatele k přestupku, jeho osobní vlastnosti, věk.

Výše uvedený výčet je pouze demonstrativní a vzhledem k tomu mohou správní orgány přihlídnout i k dalším kritériím.³⁶ Přestupkový zákon dále stanoví, jakou sankci lze za přestupek uložit, stanoví výměru sankcí, podmínky pro jejich ukládání, jakož i hlediska pro určení druhu a výměry sankce za přestupek v tom konkrétním případě.

Pravidla při ukládání sankcí

1. Sankci lze uložit buď samostatně, to znamená za přestupek se uloží jeden z druhů sankce nebo spolu s jinou sankcí (např. pokuta a zákaz činnosti). Výjimkou je napomenutí, které nelze však uložit společně s pokutou.
2. Výši sankcí lze uložit jen za podmínek a v mezích stanovených zákonem. Přestupkový zákon ve své zvláštní části, která vymezuje jednotlivé skutkové podstaty přestupků³⁷ vždy stanoví, do jaké výše lze maximálně uložit pokutu za spáchaný přestupek. Záleží pak na správním uvážení a okolnostech, jakou výši pokuty správní orgán uloží. Nelze však uložit pokutu vyšší, než jaká je uvedena v příslušných ustanoveních jednotlivých paragrafů.

3.3 Druhy sankcí

Dle zákona o přestupcích lze uložit čtyři druhy sankcí, a to:

³⁶ V odůvodnění rozhodnutí musí být výslovně uvedeno, jak bylo ke kritériím při uložení konkrétní sankce přihlídnuto, jinak je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

³⁷ od § 21 do § 50 přestupkového zákona

- napomenutí,
- pokuta,
- zákaz činnosti,
- propadnutí věci.

Upuštění od uložení sankce

Sankčnímu postihu pachatele předchází možnost zjednání nápravy samotným projednáním přestupku. Zákonodárce ponechává správnímu orgánu na posouzení, zda bude možné považovat za dostačující k dosažení nápravy pachatele přestupku jeho samotné projednání správním orgánem.

Jestliže v průběhu řízení správní orgán dospěje k názoru, že samotné projednání přestupku a vyslovení viny pachatele bude postačovat k jeho nápravě, rozhodne tak, že od uložení sankce upouští. Takovéto rozhodnutí lze učinit především v případě, kdy se jedná osobu, která doposud nespáchala podobný přestupek, svého činu lituje a snaží se odčinit škodlivý následek svého jednání, např. tak, že dobrovolně uhradí způsobenou škodu atd.

K upuštění od uložení sankce přistupuje správní orgán v praxi pouze výjimečně. Zpravidla bývá ukládáno alespoň napomenutí, neboť přes všechny shora popsané polehčující okolnosti se pachatel dopustil protiprávního jednání a uložení sankce ve formě napomenutí, které je sankcí pouze morální a neukládá pachateli žádnou povinnost, je proto možné za daných okolností považovat za zcela přiměřené.

3.3.1 Napomenutí

Napomenutí je nejmírnější sankcí, kterou přestupkový zákon umožňuje. Lze jej uložit za kterýkoliv přestupek podle zákona o přestupcích, ovšem s nutností přihlídnout k jeho závažnosti. Napomenutí bývá užíváno k řešení méně závažných přestupků.

Podstatou napomenutí je morální donucení, má působit především výchovně, neboť nevytváří žádnou sekundární povinnost pro pachatele.

Napomenutí je možné uložit v řádném i příkazním řízení. Nelze jej však uložit v blokovém řízení, kde lze přestupek vyřídit domluvou, která nemá povahu sankce.

Napomenutí lze použít zároveň se zákazem činnosti a propadnutím věci, nelze je uložit společně s pokutou.

3.3.2 Pokuta

Pokuta je nejčastěji ukládanou sankcí za přešupek a používá se v případech, kdy by napomenutí nevedlo k nápravě. Pokuta je majetkovou sankcí, jejíž maximální horní hranice je stanovena v zákoně. Z toho plyne, že orgán ukládající pokutu má prostor pro správní uvážení při stanovení výše pokuty, jeho povinností je uvést v odůvodnění rozhodnutí, jaké okolnosti hrály roli při stanovení konkrétní výše sankce.

Pokutu lze prakticky uložit za každý přešupek. Ustanovení § 13 zákona o přešupcích určuje obecnou výši horní hranice pokuty takto: pokutu lze uložit do výše 1 000,-- Kč, nestanoví-li zvláštní část zákona o přešupcích či jiný zákon pokutu vyšší. U mladistvých se horní hranice pokuty snižuje na polovinu, nesmí však být vyšší než 2 000,-- Kč. Horní hranice pokut je stanovena jednak v jednotlivých skutkových podstatách přešupků v zákoně o přešupcích, ale také ve zvláštních zákonech. Tato hranice je nepřekročitelná, tzn. správní orgán nemůže uložit pokutu vyšší, než stanoví zákon. Stejně tak pokud zákon určí spodní hranici, nelze pokutu uložit nižší.

Výše pokuty je závislá na rozhodnutí příslušného správního orgánu, který přihlíží k mnoha hlediskům – v první řadě k závažnosti spáchaného přešupku, dále pak k okolnostem při nichž byl přešupek spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a také k osobě pachatele a jeho majetkovým poměrům. Pokuta má ovlivnit pachatele tak, aby se v budoucnu podobného přešupku nedopouštěl. Zároveň má odrazovat i ostatní osoby od podobného protispolečenského jednání. Někdy by nízká pokuta pachatele spíše povzbuzovala k dalšímu protispolečenskému jednání, než aby od něj odrazovala. Při ukládání pokuty se také přihlédně k platebním možnostem pachatele.³⁸

Pokuta uložená orgánem obce je příjmem obce, jejíž orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni, pokuta uložená jiným správním orgánem, např. Policí ČR je příjmem státního rozpočtu, popř. některého veřejného fondu.

³⁸ Černý, J. a kol. Přešupkové řízení: příručka pro praxi přešupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů. 7. vydání. Praha: Linde Praha, a.s., 2003, str. 117

Lhůta k zaplacení pokuty musí být uvedena ve výroku. Tato lhůta bývá zpravidla 15-ti denní a počíná se následující den po nabytí právní moci rozhodnutí. U vyšších pokut lze lhůtu splatnosti prodloužit.

Další formy pokut

Pokutu lze kromě řádného správního řízení uložit i v případě, je-li přestupek projednáván v příkazním nebo blokovém řízení.

- **Pokuta v příkazním řízení**

Z povahy příkazního řízení plyne, že touto zjednodušenou formou řízení o přestupcích je vhodné řešit především méně závažné přestupky. Maximální výše pokuty, kterou lze za přestupek v příkazním řízení³⁹ uložit, činí 4000 Kč⁴⁰. Přesněji řečeno, v příkazním řízení lze uložit pokutu do výše, kterou za přestupek stanoví přestupkový nebo jiný zákon, nejvýše však do 4000 Kč.

- **Pokuta v blokovém řízení**

Blokovou pokutu lze uložit za přestupek, je-li spolehlivě zjištěn, není tzv. návrhovým přestupkem, je nesporné, že se přestupek stal a pachatel je ochoten pokutu zaplatit. V blokovém řízení lze uložit pokutu maximálně do výše 1.000,- Kč, nestanoví-li zvláštní část přestupkového zákona nebo jiný zákon pokutu vyšší. Mladistvému lze uložit pokutu do výše 500,- Kč. Pokud přestupkový zákon nebo jiný zákon umožňuje uložit v blokovém řízení za přestupek pokutu vyšší než je 1000,- Kč, lze mladistvému uložit pokutu do maximální výše 2000,- Kč.

3.3.3 Zákaz činnosti

Zákaz činnosti je citelným zásahem do právního postavení pachatele přestupku, proto vedle

³⁹ VEDRAL, J. *Správní řád – komentář*. 1. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2006. ISBN 80-7273-134-3.

⁴⁰ §13 odst. 2 přestupkového zákona

obecných zásad pro ukládání sankcí jsou pro uložení zákazu činnosti stanoveny zvláštní podmínky. Zákaz činnosti lze i v případě, jde-li o činnost, kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu, a spáchá-li pachatel přestupek touto činností nebo v souvislosti s ní.⁴¹

Přestupkový zákon přesně stanoví případy, u nichž lze použít zákaz činnosti. Jedná se o tyto přestupky:

- proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu,⁴²
- na úseku dopravy a silničního hospodářství,⁴³
- na úseku podnikání,⁴⁴
- na úseku zdravotnictví,⁴⁵
- na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi,⁴⁶
- na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství.⁴⁷

Je možné zakázat i takovou činnost, kterou pachatel vykonává bez požadovaného povolení nebo souhlasu. Pachatel potom nemůže v době zákazu činnosti získat příslušné povolení nebo souhlas k této činnosti.

Účelem zákazu je především bránit pachateli v případném opakování přestupku, a proto plní zejména preventivní a výchovnou funkci. Tuto sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí, ale pouze za ty přestupky, u kterých to přestupkový zákon dovoluje.

Podle závažnosti přestupku je rozlišena maximální přípustná délka zákazu činnosti, jejíž horní hranice činí 6 měsíců, 1 rok a 2 roky. Mladistvému však lze uložit zákaz činnosti nejdéle na dobu jednoho roku, a to za podmínky, že výkon této sankce nebude bránit jeho přípravě na povolání

⁴¹ § 14 odst. 1 PřesZ

⁴² § 22 odst. 1 a odst. 3

⁴³ § 23 odst. 1 písm. c), f), k) a s)

⁴⁴ § 24 odst. 1 písm. a) a c)

⁴⁵ § 29 odst. 1 písm. k) a l)

⁴⁶ § 30 odst. 1 písm. g) až i)

⁴⁷ § 35 odst. 1 písm. f)

Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel nemohl vykonávat tuto činnost na základě opatření správního orgánu souvisejícího s projednávaným přestupkem. Od výkonu zbytku zákazu činnosti může správní orgán na návrh pachatele přestupku upustit, a to po uplynutí poloviny doby výkonu této sankce, jestliže pachatel přestupku, způsobem svého života prokázal, že její další výkon není potřebný.⁴⁸

O návrhu rozhoduje správní orgán, který přestupek projednal v prvním stupni a své rozhodnutí nemůže vázat na splnění určité podmínky. Proti rozhodnutí o návrhu na upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti se nelze odvolat⁴⁹ a v případě negativního rozhodnutí nelze návrh podat opětovně. Úmyslné porušování zákazu činnosti může naplnit skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, za něž lze uložit trest odnětí svobody až na šest měsíců nebo peněžitý trest.

3.3.4 Propadnutí věci

Poslední sankcí, kterou lze za přestupek uložit, je propadnutí věci. Snahou této sankce je omezit pachateli možnost páchaní dalších přestupků a odejmout mu přestupkem získaný prospěch.⁵⁰ Je sankcí, kterou lze uložit samostatně, nebo společně s napomenutím, pokutou i zákazem činnosti. Nelze ji použít však tehdy, jestliže správní orgán rozhoduje v blokovém či příkazním řízení.

Za propadlou lze prohlásit je věc, která pachateli přestupku zcela náleží (je jejím vlastníkem) a musí být v zákonem stanoveném vztahu ke spáchanému přestupku. Musí se vždy zkoumat, zda se obviněný skutečně dopustil přestupku, zda je za něj odpovědný a zda věc, která se prohlašuje za propadlou ve prospěch státu, sloužila ke spáchání přestupku, nebo byla přestupkem získána. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

⁴⁸ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. Vy dání. Praha: Linde, 2005. 150 s. ISBN 80-7201-567-2

⁴⁹ § 92 PřesZ

⁵⁰ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-7201-713-3

Další postup naložení s věcí, upravuje zákon č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích. Místně příslušným orgánem, který hospodaří s tímto majetkem (kromě majetku zbraní, střeliva, výbušnin, výpočetní techniky apod., jehož hospodaření přísluší ministerstvu vnitra) je územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v jehož obvodu se tento majetek nachází⁵¹.

3.4 Ochranná opatření

Ochranná opatření nejsou sankcemi, přesto mají stejně jako sankce prevenční účinky a jejich hlavním smyslem je odstranění nebo omezení dalšího porušení nebo ohrožení zájmů chráněných zákonem o přestupcích. Na rozdíl od sankcí nepůsobí pachateli újmu.

Ochranná opatření v přestupkovém řízení jsou:

- omezující opatření
- zabránění věci

3.4.1 Omezující opatření

Podstata omezujícího opatření spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa a místnosti, v kterých se podávají alkoholické nápoje nebo se konají veřejné tělovýchovné, sportovní nebo kulturní akce. Je následkem přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi⁵², na úseku proti veřejnému pořádku⁵³ a přestupku proti občanskému soužití⁵⁴. Snahou omezujícího opatření je znemožnit pachateli, aby se opětovně dopustil přestupku, za který byl stíhán.

⁵¹ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vy. dání. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-567-2

⁵² § 30 odst. 1 písm. c), f), g), h), ch), a l) PřesZ

⁵³ § 47 odst. 1 písm. a), b), c), d), f) a § 48 PřesZ

⁵⁴ § 49 PřesZ

Omezující opatření nemůže být uloženo samostatně, lze jej uložit spolu s kteroukoliv sankcí, kterou uvádí zákon o přestupcích. Toto ochranné opatření lze uložit nejdéle na dobu jednoho roku. Musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku.

3.4.2 Zabraní věci

Předmětem tohoto ochranného opatření může být jen věc, která by jinak mohla být prohlášena za propadlou. Dalším předpokladem je, že musí jít o věc, která náležela pachateli přestupku, ale toho nelze stíhat, nebo o věc, která nenáleží pachateli přestupku. Zásadně pak musí být zabraní věci odůvodněno potřebou ochrany bezpečnosti osob nebo majetku nebo jiného obecného zájmu.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 PŘESTUPKY PROJEDNANÉ MĚSTSKÝM ÚŘADEM KOJETÍN

4.1 Obec Kojetín

Město Kojetín patří mezi obce s pověřeným obecním úřadem vykonávající agendu matriky a stavebního úřadu. Do jeho správního obvodu náleží obce:

- Kojetín,
- Křenovice,
- Lobodice,
- Měrovice nad Hanou,
- Oplocany,
- Polkovice,
- Stříbrnice,
- Tovačov,
- Uhřičice.

Město Kojetín patří z hlediska územně - správního členění do okresu Přerov (obec s rozšířenou působností) a Olomouckého kraje.

Městský úřad Kojetín tvoří starosta, místostarosta, tajemnice městského úřadu a zaměstnanci Města Kojetín, zařazení do městského úřadu.

Městský úřad se člení na odbory:

- Odbor vnitřních věcí, školství a kultury,
- Odbor finanční,
- Odbor majetku a investic města,
- Odbor sociálních věcí,
- Odbor výstavby, životního prostředí a dopravy.

Uvedené odbory se mohou členit na oddělení. Všechny odbory jsou povinny v rozsahu své působnosti vzájemně spolupracovat a poskytovat si informace o úkolech, které plní, vydá-

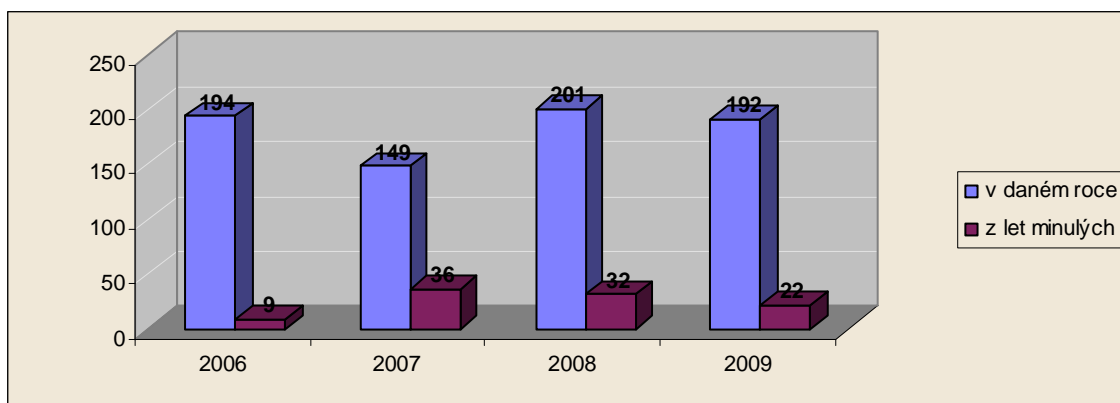
vat stanoviska a posudky potřebné pro ostatní odbory, projednávat s nimi záležitosti týkající se úkolů spadajících do jejich kompetence.

Odboru vnitřních věcí, školství a kultury

Vykonává státní správu na úseku přestupkové agendy, kde je příslušné k projednání město Kojetín, a na základě uzavřených veřejnoprávních smluv. Jde o smlouvy týkající se přenesení působnosti, která je obcím svěřena zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Město Kojetín uzavřelo tuto smlouvu s obcemi Polkovice, Uhřetice, Měrovice, Stříbrnice, Křenovice. Tento odbor také zpracovává údaje o přestupcích, které řeší jednotlivé odbory úřadu na základě funkčního vymezení jejich příslušnosti (viz. příloha PVIII).

4.2 Rozbor přestupků spáchaných v letech 2006 -2009

Zpracováním přestupků na MěÚ Kojetín se zabývají 2 zaměstnanci odboru vnitřních věcí, školství a kultury. Počet přestupků vyřízených Městským úřadem Kojetín ve sledovaném období 2006 – 2009 dosahoval průměrně 184 přestupků za rok.

*Graf č. 1: Počet přestupků vyřízených MěÚ Kojetín v letech 2006 -2009*⁵⁵

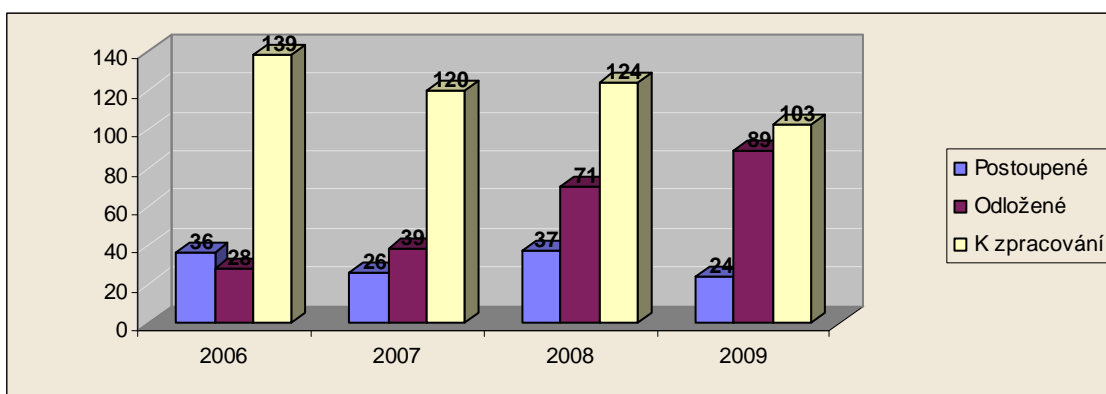
Z grafu (graf č. 1), který zobrazuje počet došlých oznámení během daného roku, je patrné, že zůstávají některé přestupky nevyřízené a přechází do následujícího roku. Jedná se v průměru 24,74 nevyřízených přestupků ročně. Do skupiny nevyřízených přestupků patří

⁵⁵

Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

především přestupky, které na konci roku byly postoupeny Policií ČR a správní orgán nestihl zahájit řízení, dále jde o rozpracované přestupky, které nebyly do 31. 12. daného roku pravomocně ukončené. Tyto přestupky se převádějí do následujícího období.

Způsob jakým jsou přestupky na MěÚ Kojetín vyřizovány, ukazuje graf č. 2, z kterého je patrné, že v posledních dvou letech sledovaného období došlo k nárůstu případů, kdy je projednání přestupku odloženo. Jedná se o případy, kdy byl takový přestupek oznámen správnímu orgánu Policií ČR, ale není v jeho pravomoci zahájit řízení, protože se jedná o přestupky návrhové a ty lze zahájit pouze na návrh podle § 68 přestupkového zákona. Správní orgán je tedy nucen tuto věc odložit podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. a), které říká, že došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku. Dalšími důvody, které vedou k odložení přestupků, je absence důkazních prostředků.

Graf č. 2: Přestupky podle způsobu vyřízení⁵⁶

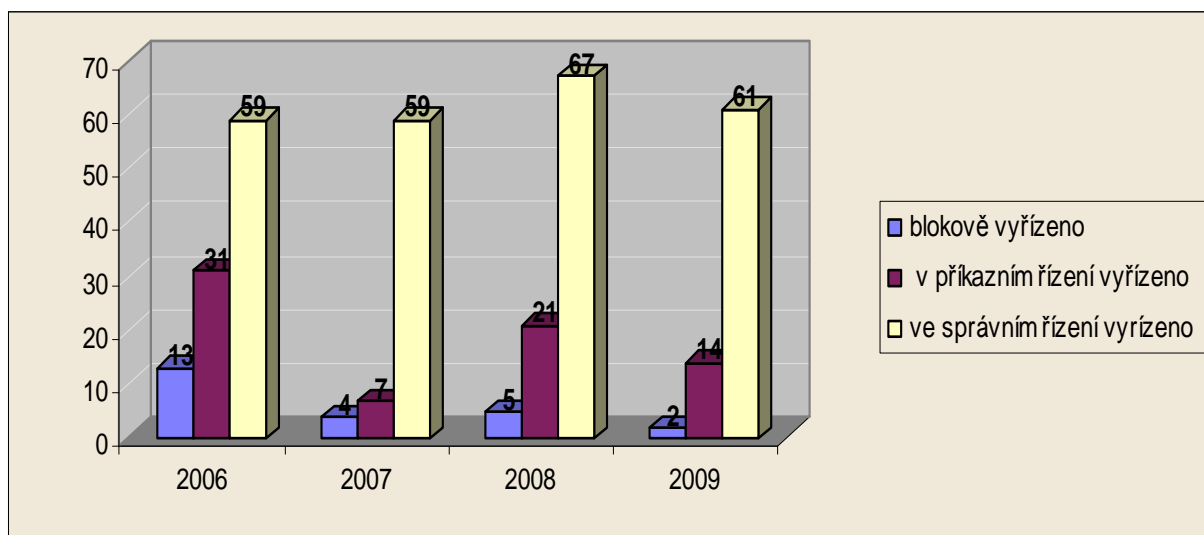
Menší část přestupků je postoupena, a to z důvodů uvedených v § 71 PřesZ, který přesně vymezuje případy, kdy musí správní orgán věci postoupit. Jedná se o například o případy, kdy jde o trestní čin nebo správní delikt, přestupek spáchaný senátorem, poslancem nebo soudcem⁵⁷. Další možnost postoupení věci uvádí v § 12 SpŘ, který říká, že pokud podání

⁵⁶ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

⁵⁷ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vydání. Praha: Linde, 2005. 158-159 s. ISBN 80-7201-567-2

správnímu orgánu, která není věcně nebo místně příslušný, je povinen bezodkladně toto podání usnesením postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně uvědomit podatele. Poslední příčinou postoupení je upraveno v § 55 odst. 3 PřesZ, kdy místně příslušný správní orgán může k usnadnění projednání přestupku nebo z jiného důležitého důvodu postoupit věc i bez souhlasu účastníků řízení jinému věcně příslušnému správnímu orgánu, v jehož územním obvodu se pachatel zdržuje nebo pracuje.

Z přestupků, které jsou postoupeny k vyřízení převládají ty, jež jsou řešeny ve správním řízení. Další možností projednání přestupku je blokové řízení, které se používá u méně závažných přestupků, např. drobných krádeží, u mladistvých, kdy bloková pokuta 1000 Kč je dostačující. Z grafu č. 3 je patrné, že tento způsob vyřízení přestupku je správním orgánem využíván nejméně. Za sledované období bylo blokové řízení využito průměrně šestkrát ročně. Častěji MěÚ Kojetín využívá příkazního řízení, v jehož rámci může použít napomenutí nebo pokutu. Ve všech případech v období 2006 – 2009, kdy byl přestupek projednáván v příkazním řízení, byla uložena pokuta. Příkazní řízení správní orgán využívá z důvodů jeho hospodárnosti, a také proto, třeba nařizovat ústní jednání a přestupek je vyřízen pouze písemně. Uvedené důvody vedou k rychlému a ekonomickému vyřízení přestupků.

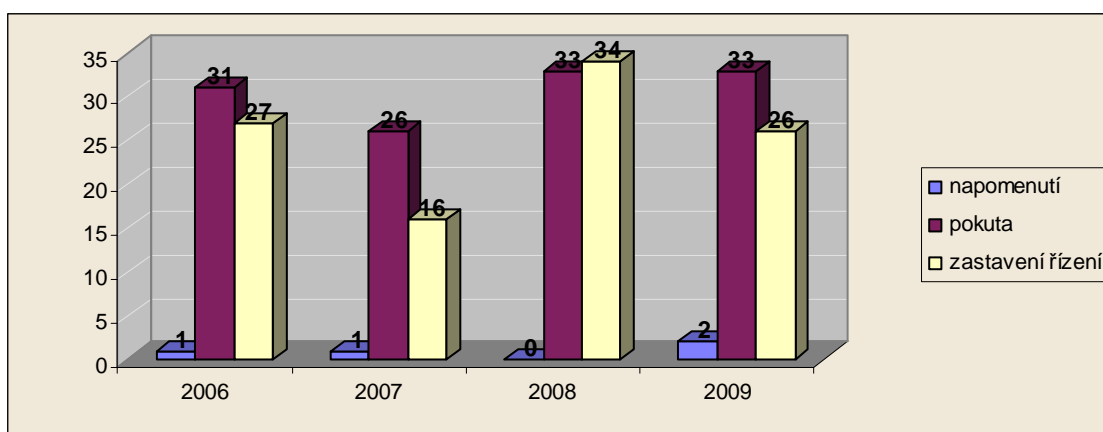

Graf č. 3: Způsob řešení přestupku postoupeného do správního řízení⁵⁸

⁵⁸

Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

Přestupky projednávané ve správním řízení mohou být vyřízeny bez uložení sankce, tuto možnost však správní orgán nevyužívá. Správní řízení je ukončeno uložení sankce, popř. dochází k zastavení řízení. Mezi uloženými sankcemi jednoznačně převládá pokuta. Tímto způsobem je průměrně řešeno 31 přestupků za rok, tzn. asi 54 % z celkového počtu případů řešených ve správním řízení.

Graf č. 4: Uložené sankce ve správním řízení v období 2006 - 2009⁵⁹

Další z forem sankcí, které správní orgán využil je napomenutí, i když v minimu případů. Sankce zákaz činnosti a propadnutí věci nebyly v daném období využity.

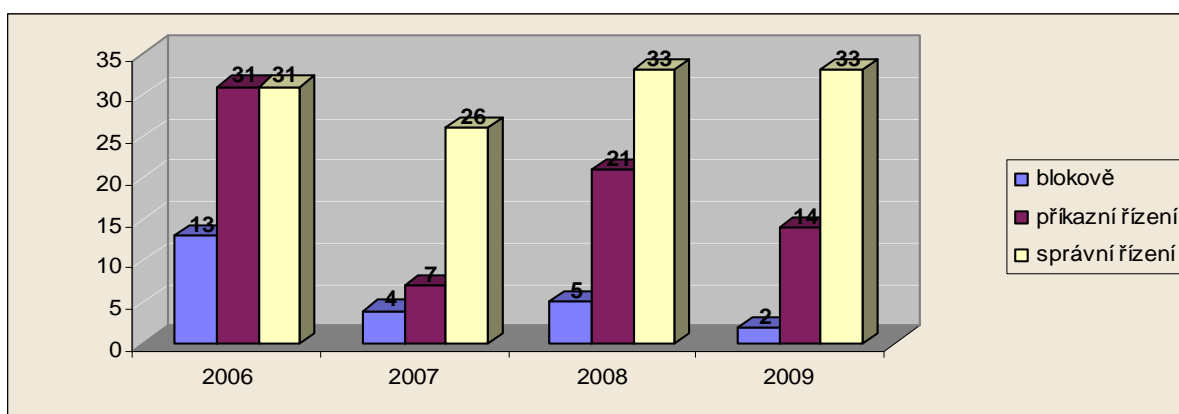
Případy, kdy může správní orgán využít zastavení řízení jsou přestupkovým zákonem taxativně vymezeny⁶⁰. Nejčastějším důvodem pro zastavení řízení je skutečnost, kdy spáchání skutku, kterým se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Při existenci nedostatku důkazů se správní orgán musí držet zásady, že se pochybnosti o spáchaném skutku, vykládají ve prospěch obviněného. Dalším důvodem je případ, kdy návrh vzešel na zahájení řízení zpět nebo se k ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo bez důležitého důvodu nedostavil.

⁵⁹ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

⁶⁰ § 76 PřesZ

4.2.1 Uložené pokuty

Sankci ve formě pokuty lze uložit v blokovém, příkazním i správním řízení. Průměrný počet pokut uložených správním orgánem ve sledovaném období 2006 – 2009 ve všech typech řízení je 53,25 za rok. Počty uložených pokut podle jednotlivých druhů řízení znázorňuje následující graf č. 5.

Graf č. 5: Uložené pokuty podle druhu řízení v období 2006 - 2009⁶¹

Průměrná výše pokut uložených za kalendářní rok je 74 000 Kč. Horní hranice pokuty je odlišná podle typové závažnosti přestupku. Pokud by výše pokuty za konkrétní přestupek nebyla stanovena, platí ustanovení § 13 přestupkového zákona, že lze uložit pokutu do 1000 Kč, pokud přestupkový zákon, konkrétně jeho zvláštní část, nebo jiný zákon, nestanoví pokutu vyšší. Výše uložené pokuty v letech 2006 -2009 je v průměru 1 388 Kč.

Tabulka č. 1: Výše uložených pokut v letech 2006 - 2009

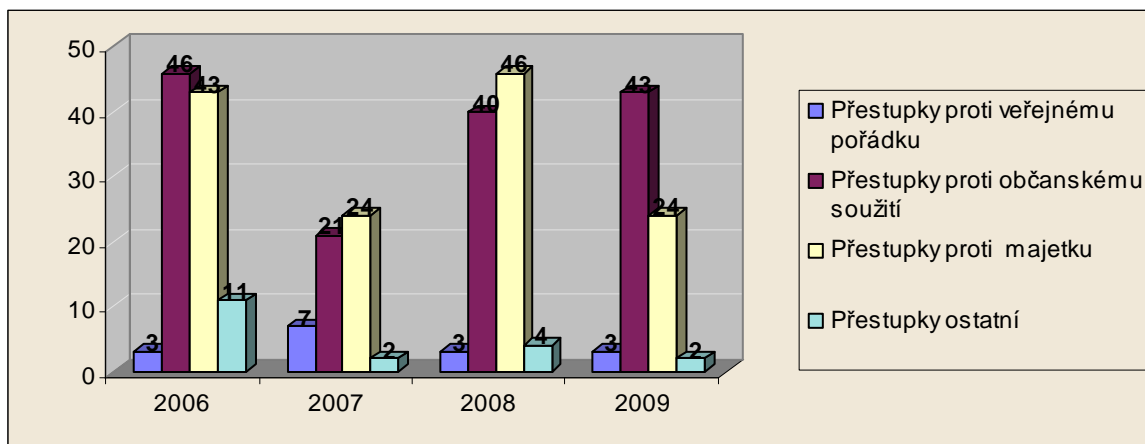
	2006	2007	2008	2009
Na pokutách uloženo (Kč)	100 750	49 900	82 500	62 500
Průměrná výše pokuty (Kč)	1 342	1 348	1 447	1 443

Zdroj: MěÚ Kojetín

⁶¹ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

4.2.2 Druhy spáchaných přestupků

Odbor vnitřních věcí, školství a kultury se v rámci přestupkové agendy zabývá především přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku. Z grafu č. 6 jasně vyplývá, že nejčastějšími přestupky jsou ty proti občanskému soužití a proti majetku.

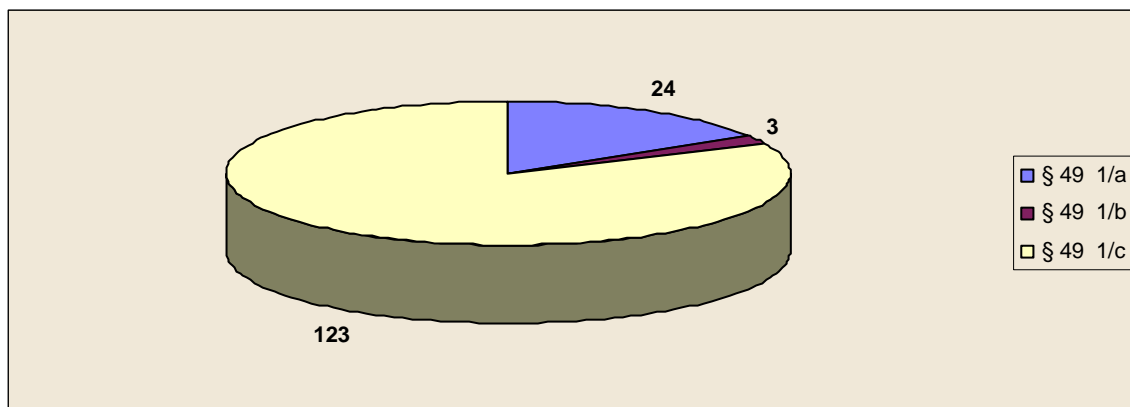

Graf č. 6: Jednotlivé druhy spáchaných přestupků v letech 2006 -2009⁶²

Přestupky proti občanskému soužití

Přestupky proti občanskému soužití upravuje § 49 přestupkového zákona. MěÚ Kojetín ve sledovaném období řešil přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a), b) a c). Přestupky uvedené pod písmeny d) a e) zmiňovaného paragrafu se v období 2006 – 2009 nevyskytly. Jedná se o přestupky, které se týkají omezování práv příslušníkům národnostních menšin a působení újmy příslušníkům menšin pro jejich etnický původ, víru, jazyk apod.

⁶² Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

Graf č. 7: Přestupky proti občanskému soužití v letech 2006 -2009⁶³

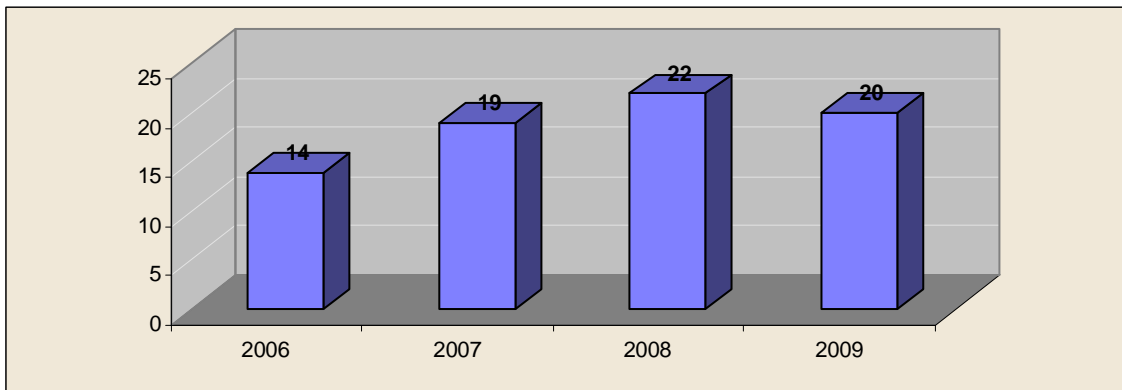
Přestupku spáchaného podle písm. a), se dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch. Tímto ustanovením je chráněna čest fyzické osoby, ale jen před výslovně zde uvedenými útoky (urážka nebo vydání v posměch). Přestupek lze spáchat nejen slovním nebo písemným projevem, ale i jiným skutkem (např. posunkem nebo dokonce fyzickým napadením, nedojde-li ovšem k ublížení na zdraví). Musí být splněna podmínka, že výrok nebo jiný skutek je urážlivý nebo zesměšňující a pachatel o této skutečnosti věděl.⁶⁴ Tento přestupek se projednává jen na návrh.

Přestupku uvedeného pod písm. b) se dopustí ten, kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví. Nejčastějším přestupkem proti občanskému soužití je přestupek definovaný pod písm. c), které představuje hrubé narušení občanského soužití. Opět jde o přestupek, který se projednává pouze na návrh. Jedná se o přestupky, které se velmi obtížně dokazují, jsou to například urážky na cti, rvačky a sousedské spory.

V rámci těchto přestupků vede správní orgán evidenci přestupků podle § 49 odst. 1 písm. a), c), e) spáchaných mezi osobami blízkými či osobami žijícími ve společné domácnosti. Jejich výskyt zobrazuje následující graf 8, ze kterého je patrné, že tyto přestupky mají narůstající tendenci.

⁶³ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

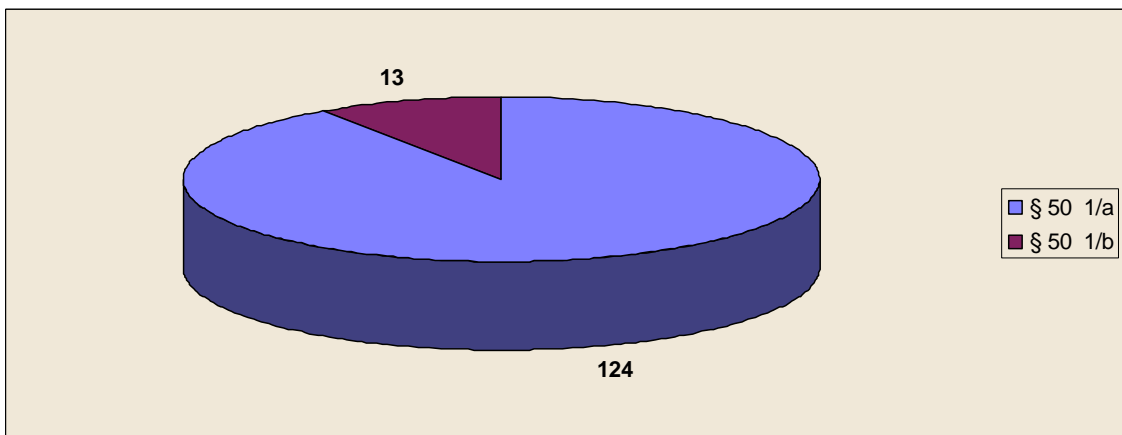
⁶⁴ ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. 130s. ISBN 978-80-7201-713-3

Graf č. 8: Přestupky proti občanskému soužití spáchané osobou blízkou nebo žijící ve společné domácnosti v letech 2006 -2009⁶⁵

Přestupky proti majetku

Dalšími nejčastěji spáchanými přestupky jsou přestupky proti majetku podle § 50 zákona o přestupcích. Jde o přestupky, kdy je poškozenému způsobena majetková újma, ať již krádeží, zpronevěrou, neoprávněným užíváním či přisvojením si cizí věci.

Graf č. 9: Přestupky proti majetku spáchané v letech 2006 -2009⁶⁶

⁶⁵ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

⁶⁶ Data čerpána ze statistik poskytnutých MěÚ Kojetín

Z grafu č. 9 je zřejmé, že většina přestupků proti majetku jsou přestupky uvedené v § 50 odst. 1 písmene a). Jde tedy o přestupky, kdy pachatel úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem.

Přestupky podle písm. b), které se týkají úmyslného, neoprávněného používání cizího majetku nebo přisvojení si cizí věci, správní orgán projednával ve sledovaném období pouze 13 krát. Nízký počet těchto přestupků je dán zejména tím, že častými pachateli jsou lidé, kteří se dopouští drobných krádeží, zejména v místních prodejnách potravin. Pokud jsou chyceni na místě a zboží je vráceno, případ je obvykle vyřízen blokovou pokutou na místě a ke správnímu orgánu se nedostane.

Mladiství

V rámci přestupkové agendy je vedena i evidence přestupků spáchaných mladistvými. Počet přestupků ve správním obvodu MěÚ není vysoký. Průměrný počet těchto přestupků je 7,5 ročně. Mezi přestupky, které jsou spáchány mladistvými pachateli, převažují přestupky proti majetku, především pak podle § 50 odst. 1 písmene a), tj. úmyslné způsobení škody na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem.

5 DE LEGE FERENDA

Projednávání přestupků je častou formou výkonu veřejné správy a proto je nutné ji přizpůsobit požadavkům, které vyplývají z právě probíhající reformy veřejné správy. První významné náznaky změny souvisí s přijetím nového správního řádu. Tento právní předpis přináší nové instituty také pro projednávání přestupků, bohužel zákon o přestupcích se zatím zásadních změn nedočkal.

Na základě informací získaných při studiu materiálů k diplomové práci a rozhovorů s pracovníky MěÚ Kojetín, které mají v náplni své práce i přestupkovou agendu, jsem zjistila, že největším problémem je stále skutečnost, že právní úprava týkající se přestupků je roztržena ve velkém množství zvláštních předpisů. Velké množství těchto „zvláštních“ předpisů ztěžuje orientaci přestupkové problematice .

Diskutabilní je i jednoroční lhůta k projednání přestupku, která je v řadě složitějších případů nedostačující. V rámci této lhůty musí správní orgán přestupek projednat, rozhodnout a musí být ukončeno i případné odvolací řízení. Velmi snadno tak může dojít k situaci, že přestupek v této lhůtě nelze stihnout projednat a odpovědnost pachatele zaniká a přestupek zůstane nepotrestaný.

Při ukládání sankcí mají správní orgány povinnost přihlídnout ke všem hlediskům pro komplexní posouzení závažnosti přestupku, i k tomu, zda je přestupek páchan opakovaně. Právě při zjišťování opakovaného páchaní přestupku se správní orgány potýkají s absencí centrální evidence spáchaných přestupků. Jednotlivé přestupky jsou evidovány pouze v místě jejich spáchaní a projednání, což vede k situaci, že v případě, kdy se pachatel přestupku dopouští opakovaně, ale v místě příslušném jinému správnímu orgánu, není pro tento orgán možné získat o těchto skutcích v případě potřeby informace. Toto samozřejmě ztěžuje projednávání přestupků u recidivistů, ale hlavně se výsledek projednání nedozví jiný orgán, který by přestupek recidivisty mohl příště projednávat v jiném okrese. To se fakticky projevuje v častých dotazech soudů, exekutorských úřadů, útvarů Policie ČR, a jiných orgánů, na které je správní orgán pouze schopen oznámit informace o přestupcích osoby v místě trvalého bydliště, ale ne už o přestupcích spáchaných osobou v jiných okre-

sech České republiky.⁶⁷ Proto si myslím, že by bylo vhodné uvážit existenci centrální evidence spáchaných přestupků. Taková evidence by mohla přispět k přehlednější situaci při projednávání přestupku a ukládání sankcí.

Základní funkcí sankce za přestupky je represe proti jedincům, kteří nezákonnou činnost konají. Této skutečnosti by měla by odpovídat i výše ukládaných sankcí. Proto v poslední době dochází k postupnému zvyšování horní hranice pokut jednotlivých přestupků, tak aby lépe odpovídaly principu přiměřenosti a také ekonomické situaci.

Velmi často diskutovanou otázkou v oblasti správního trestání, a nejen tam, je věková hranice trestní odpovědnosti. Dokonce se tato hranice z patnácti na čtrnáct změnila v novém trestním zákoně⁶⁸, bohužel byla nakonec vrácena na původní výši. Osobně si myslím, že by stálo za úvahu věkovou hranici diferencovat. Myslím si, že u závažných zločinů a přestupků by bylo vhodné snížení této hranice na nižší úroveň, neboť tito mladí lidé jsou si své nepostihnutelnosti vědomi a při páchání přestupků ji často zneužívají. Snížení trestní odpovědnosti by však mohl přinést problémem zneužívání stále menších dětí dospělými při páchání trestné činnosti, zejména pak v majetkové. Diskutabilní by pak tato snížená hranice byla jistě i z důvodu pohlavního zneužívání dětí. Proto si myslím, že tuto hranici by bylo vhodné ponechat na 15 let.

⁶⁷ Orgány činné v trestním řízení žádají podle § 8 trestního řádu a podle § 14 odst. 1 zákona o obcích zprávu o pověsti. Rozsah odpovědi orgánu činnému v trestním řízení se řídí rozsahem jeho dožádání. Sdělují se informace např. o odložení přestupku, o zastavení přestupkového řízení, o postoupení přestupkové věci, o pravomocném uznání viny, uložených sankcích a ochranných opatřeních, nákladech řízení, přiznané náhradě škody, atd.

⁶⁸ § 25 jmenovaného zákona

ZÁVĚR

Smyslem mé práce bylo přiblížit problematiku přestupkového řízení, vymezit základní pojmy a seznámit se s platnou právní úpravou. Současná úprava oblasti přestupků není jednoduchá, neboť je zakotvena v velkém množství předpisů.

Přestupkové řízení, jako druh správního řízení vykonává na MěÚ Kojetín zejména odbor vnitřních věcí, školství a kultury a také jednotlivé odbory na základě funkčního vymezení jejich příslušnosti. Na základě veřejnoprávních smluv je přestupková agenda vykonávána i pro některé okolní obce.

Ve sledovaném období let 2006 – 2009 bylo za rok průměrně projednáno 184 přestupků. Ne všechny přestupky byly vyřešeny v příslušném roce, některé přešly do následujícího období. Jde o přestupky, kdy správní orgán nestihl zahájit řízení nebo o rozpracované přestupky, které nebyly do 31. 12. daného roku pravomocně ukončené.

Některé z přestupků spáchaných ve sledovaném období řešil správní orgán formou zkráceného řízení, kdy využil obou jeho přípustných forem. V blokovém řízení řešil průměrně jen 6 případů za rok. Častěji použil k projednání přestupku příkazní řízení, které bylo ve všech případech za dané období ukončeno uložením pokuty.

Pokuta je nejčastěji ukládanou sankcí i ve správním řízení. Touto sankcí bylo řešeno více než 50 % všech projednávaných přestupků. Výše uložené pokuty činila průměrně 1388 Kč, je tedy patrné, že pokuty jsou ukládány většinou na jejich spodní hranici.

Další možné formy sankcí správní orgán využil minimálně (napomenutí) nebo vůbec (zákaz činnosti, propadnutí věci).

Nejčastěji spáchanými přestupky jsou přestupky proti občanskému soužití a následně proti majetku a proti veřejnému pořádku. Mezi přestupky proti občanskému soužití jednoznačně převládají přestupky podle § 49 odst. 1 písmene a), tzn. přestupky ublížení na cti. Mezi přestupky na poli občanského soužití vede správní orgán evidenci přestupků mezi osobami blízkými a osobami, které žijí ve společné domácnosti, které mají narůstající tendenci.

V rámci přestupkové agendy je úřadem vedena i evidence přestupků spáchaných mladistvým pachatelem. Nejčastěji jde o přestupky podle § 50 odst. 1 písmene a), tj. úmyslné způsobení škody na cizím majetku způsobené krádeží.

Po seznámení s problematikou přestupků jsem poznala, že jde o oblast, jejíž úprava je roztržena do řady zvláštních předpisů, proto si myslím, že správním orgánům zabývajícím se touto oblastí, by zcela jistě napomohlo ucelení právních předpisů na tomto úseku. Dále si

myslím, že by bylo dobré zamyšlení nad řadou problematických otázek, např. snížení hranice trestní odpovědnosti, délka lhůty pro projednání přestupky i výše některých pokut a především možností zřízení centrální evidence spáchaných přestupků.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Monografie

- [1] ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. 9. podstatně přeprac. vydání. Praha: Linde, 2005. 690 s. ISBN 80-7201-567-2.
- [2] ČERVENÝ, Z., ŠLAUF, V. *Přestupkové právo: komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů*. 15. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2008. 343 s. ISBN 978-80-7201-713-3.
- [3] HENDRYCH, D. a kolektiv. *Správní právo, obecná část*, 7. vydání. Praha: C.H. Beck Praha, 2009, 875 s. ISBN 978-80-7400-049-2.
- [4] HORZINKOV, E., ČECHMÁNEK, B. *Přestupky a správní trestání*, Praha: Eurounion, 2008. ISBN 978-807-317-069-1.
- [5] HORZINKOV, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní*. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-636-9.
- [6] MATES, P. a kolektiv. *Základy správního práva trestního*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 202 s. ISBN 978-80-7179-806-4.
- [7] SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 1.vydání.Praha: ASPI, 2005, 380 s. ISBN 80-7357-060-2.
- [8] ŠÍŠKEOVÁ, S., LAVICKÝ,P., PODHRÁZKÝ, M. *Přehled judikatury ve věcech správního trestání*. Praha: , 2006, str. 731
- [9] ŠROMOVÁ, E. *Správní řízení od A do Z*. 1.vydání. Olomouc: ANAG, 2007, ISBN 978-80-7263-398-2.
- [10] VEDRAL, J. *Správní řád – komentář*. 1. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2006. 1048 s. ISBN 80-7273-134-3.

Právní předpisy

- [11] Zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, v platném znění
- [12] Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění.
- [13] Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.
- [14] Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, v platném znění.
- [15] Nález Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 3/02.

Internetové zdroje

- [16] Funkce právní odpovědnosti [online]. [cit. 2010-04-06]. Dostupný z WWW: <<http://czpravo.blogspot.com/2008/07/adpreventivnifunkceprvnodpovdnosti.html>>.
- [17] Město Kojetín [online]. [cit. 2010-03-16]. Dostupný z WWW: <http://www.kojetin.cz/cz/>

Ostatní zdroje:

- [18] Statistické výkaz pro města Kojetín
- [19] Rozhovor s pověřenými pracovníky MěÚ Kojetín

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

apod.	a podobně
č.	číslo
ČNB	Česká národní banka
ČNR	Česká národní rada
ČR	Česká republika
Kč	Koruna česká
MěÚ	Městský úřad
např.	například
odst.	odstavec
písm.	písmeno
popř.	popřípadě
PřesZ	přestupkový zákon
Sb.	sbírka
SpŘ.	Správní řád
tj.	to je
tzn.	to znamená

SEZNAM OBRÁZKŮ

Graf č. 1: Počet přestupků vyřízených MěÚ Kojetín v letech 2006 -2009	48
Graf č. 2: Přestupky podle způsobu vyřízení	49
Graf č. 3: Způsob řešení přestupku postoupeného do správního řízení.....	50
Graf č. 4: Uložené sankce ve správním řízení v období 2006 - 2009.....	51
Graf č. 5: Uložené pokuty podle druhu řízení v období 2006 - 2009	52
Graf č. 6: Jednotlivé druhy spáchaných přestupků v letech 2006 -2009.....	53
Graf č. 7: Přestupky proti občanskému soužití v letech 2006 -2009	54
Graf č. 8: Přestupky proti občanskému soužití spáchané osobou blízkou nebo žijící ve společné domácnosti v letech 2006 -2009.....	55
Graf č. 9: Přestupky proti majetku spáchané v letech 2006 - 2009.....	55

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Výše uložených pokut v letech 2006 - 2009	53
---	----

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha P I: Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obce Kojetín za rok 2006
- Příloha P II: Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích za období
1. 1. 2006 - 31. 12. 2006
- Příloha P III: Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obce Kojetín za rok 2007
- Příloha P IV: Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích za období
1. 1. 2007 - 31. 12. 2007
- Příloha P V: Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obce Kojetín za rok 2008
- Příloha P VI: Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích za období
1. 1. 2008 - 31. 12. 2008
- Příloha P VII: Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obce Kojetín za rok 2009
- Příloha P VIII: Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích za období
1. 1. 2009 - 31. 12. 2009
- Příloha P IX: Návrh na projednání přestupku – vzor
- Příloha P X: Organizační řád města Kojetín pro projednání přestupků
- Příloha P XI: Veřejnoprávní smlouva mezi městem Kojetín a obcí Křenovice
- Příloha P XII: Organizační struktura města Kojetín

**PŘÍLOHA P I: VÝKAZ MINISTERSTVA VNITRA O PŘESTUPCÍCH
PROJEDNÁVANÝCH ORGÁNY OBCE KOJETÍN ZA ROK 2006**

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1		9	
Počet přestupků došlých během roku 2009		2		194	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		16	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		20	
Odloženo		5		28	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		139	
a) blokově vyřízeno		7		13	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		0	
	pokutou	9		31	
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10		0	
	uložením sankce, z toho:	11			
	napomenutím	12		1	
	pokutou	13		31	
	zákazem činnosti	14		0	
	propadnutím věci	15		0	
	zastavením řízení	16		27	
	celkem ve správním řízení projednáno	17		59	
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18		36	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	19		0	
	zabrání věci	20		0	
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		21		3	
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	22		75	
	Kč	23		100 750,--	
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24		4	
	vyřízeno autoremedurou	25		0	
	počet potvrzených rozhodnutí	26		0	
	počet zrušených rozhodnutí	27		0	
	počet změněných rozhodnutí	28		0	
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29		2	

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							2. Přestupky proti veřejnému pořádku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8	a	b	9	10	11	12	13
21	30				1		47	57				1	
21a	31						47b	58				2	
22	32						48	59					
23	33				1		celkem	60				3	
24	34						3. Přestupky proti občanskému soužití						
26	35						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
28	36								KÚ	obec	KÚ	obec	
29	37						a	b	14	15	16	17	18
29a	38						49 1/a	61				2	
30	39				6		49 1/b	62					
31	40						49 1/c	63				44	
32	41						49 1/d	64					
33	42						49 1/e	65					
34	43						Celkem	66				46	
35	44						4. Přestupky proti majetku						
38	45						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
41	46								KÚ	obec	KÚ	obec	
42	47						a	b	19	20	21	22	23
42c	48						50 1/a	67		8		33	
43	49						50 1/b	68				2	
44	50						50 1/c	69					
44a	51						celkem	70		8		35	
45	52						5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
46/1	53						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
46/2	54								KÚ	obec	KÚ	obec	
47a	55		1		2		a	b	24	25	26	27	28
celkem	56		1		10	11	celkem	71					0
							6. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 56,60,66, 70 a 71 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9+ 17)						
							§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
							a	b	29	30	31	32	33
							celkem	72		9		94	
							Odesláno dne						

PŘÍLOHA PII: STATISTICKÉ ÚDAJE SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ K ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH ZA OBDOBÍ 1. 1. 2006 - 31. 12. 2006

- předmětem evidence jsou **pouze** přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění, které byly spáchány mezi **osobami blízkými** nebo **osobami žijícími ve společné domácnosti**
- údaje jsou určeny pro zpracování analýzy v oblasti jednání, které vykazuje některé znaky jevu domácího násilí, a možných opatření k jeho eliminaci .

Název správního orgánu:	Městský úřad Kojetín	
Období, za které jsou statistické údaje vyplňovány:	01.01.2006 – 31.12.2006	
Celkový počet vyřizovaných přestupků (bod 1)	14	
Počet přestupků oznámených poškozenými (bod 2)	0	
Počet přestupků oznámených třetí osobou (bod 3)	0	
Počet přestupků oznámených orgánem policie (bod 4)	14	
Počet přestupků oznámených jiným orgánem (bod 5)	0	
Počet přestupků postoupených orgánu činnému v ar.řízení (bod 6)	0	
Celkový počet zahájených řízení (bod 7)	1	
a z toho	Počet zastavených řízení (bod 7a)	1
	Počet odsuzujících rozhodnutí - pravomocných (bod 7b)	0
Počet přestupků § 49/1 písm. c) (bod 8)	11	
Počet přestupků s verbálním napadením (bod 9)	3	
Počet přestupků s fyzickým napadením (bod 10)	8	
Počet přestupků mezi manželi (bod 11)	6	0
Počet přestupků mezi bývalými manželi (bod 12)	2	0
Počet přestupků mezi druhem a družkou (bod 13)	4	0
Počet přestupků jiné osoby blízké (bod 14)	2	0
Počet přestupků poškozená žena (bod 15)	9	
Počet přestupků poškozený muž (bod 16)	3	
Počet přestupků poškozený rodič, prarodič (bod 17)	2	
Počet přestupků poškozené dítě, osoba zbavená způsobilosti (bod 18)	0	
Počet přestupků dítě v rodině (bod 19)	3	
Počet přestupků spáchaných ženou (bod 20)	4	
Počet přestupků spáchaných mužem (bod 21)	10	

**PŘÍLOHA P III: VÝKAZ MINISTERSTVA VNITRA O PŘESTUPCÍCH
PROJEDNÁVANÝCH ORGÁNY OBCE KOJETÍN ZA ROK 2007**

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1		36	
Počet přestupků došlých během roku 2007		2		149	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		18	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		8	
Odloženo		5		39	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		120	
a) blokově vyřízeno		7		4	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		0	
	pokutou	9		7	
c) ve správní řízení řízení ze řízení vyřizování	projednáním bez uložení opatření	10		0	
	uložením sankce, z toho:	11			
	napomenutím	12		1	
	pokutou	13		26	
	zákazem činnosti	14		0	
	propadnutím věci	15		0	
	zastavením řízení	16		16	
celkem ve správním řízení projednáno		17		43	
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18		32	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	19		0	
	zabrání věci	20		0	
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		21		6	
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	22		37	
	Kč	23		49 900,--	
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24		1	
	vyřízeno autoremedurou	25		0	
	počet potvrzených rozhodnutí	26		1	
	počet zrušených rozhodnutí	27		0	
	počet změněných rozhodnutí	28		0	
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29		0	

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							2. Přestupky proti veřejnému pořádku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8	a	b	9	10	11	12	13
21	30						47	57				1	
21a	31						47b	58				6	
22	32						48	59					
23	33						celkem	60				7	
24	34						3. Přestupky proti občanskému soužití						
26	35						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
28	36								KÚ	obec	KÚ	obec	
29	37						a	b	14	15	16	17	18
29a	38						49 1/a	61					6
30	39						49 1/b	62					1
31	40						49 1/c	63					14
32	41						49 1/d	64					
33	42						49 1/e	65					
34	43						Celkem	66				21	
35	44						4. Přestupky proti majetku						
38	45						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
41	46								KÚ	obec	KÚ	obec	
42	47						a	b	19	20	21	22	23
42c	48						50 1/a	67		3			12
43	49						50 1/b	68		5			4
44	50						50 1/c	69					
44a	51						celkem	70		8			16
45	52						5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
46/1	53						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
46/2	54				1				KÚ	obec	KÚ	obec	
47a	55				1		a	b	24	25	26	27	28
celkem	56				2	2	celkem	71					
							6. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 56,60,66, 70 a 71 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9+ 17)						
							§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
							a	b	29	30	31	32	33
							celkem	72		8		46	
Odesláno dne			Razítko							tel.: lin- ka:			

PŘÍLOHA PIV: STATISTICKÉ ÚDAJE SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ K ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH ZA OBDOBÍ 1. 1. 2007 - 31. 12. 2007

- předmětem evidence jsou **pouze** přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění, které byly spáchány mezi **osobami blízkými** nebo **osobami žijícími ve společné domácnosti**

- údaje jsou určeny pro zpracování analýzy v oblasti jednání, které vykazuje některé znaky jevu domácího násilí, a možných opatření k jeho eliminaci .

Název správního orgánu:		Městský úřad Kojetín	
Období, za které jsou statistické údaje vyplňovány:		01.01.2007 – 31.12.2007	
Celkový počet vyřizovaných přestupků (bod 1)			19
Počet přestupků oznámených poškozenými (bod 2)			3
Počet přestupků oznámených třetí osobou (bod 3)			0
Počet přestupků oznámených orgánem policie (bod 4)			16
Počet přestupků oznámených jiným orgánem (bod 5)			0
Počet přestupků postoupených orgánu činnému v tr.řízení (bod 6)			0
Celkový počet zahájených řízení (bod 7)			4
a z toho	Počet zastavených řízení (bod 7a)		0
	Počet odsuzujících rozhodnutí - pravomocných (bod 7b)		3
Počet přestupků § 49/1 písm. c) (bod 8)			11
Počet přestupků s verbálním napadením (bod 9)			3
Počet přestupků s fyzickým napadením (bod 10)			8
Počet přestupků mezi manželi (bod 11)			10 1
Počet přestupků mezi bývalými manželi (bod 12)			0 0
Počet přestupků mezi druhem a družkou (bod 13)			0 0
Počet přestupků jiné osoby blízké (bod 14)			9 7
Počet přestupků poškozená žena (bod 15)			11
Počet přestupků poškozený muž (bod 16)			8
Počet přestupků poškozený rodič, prarodič (bod 17)			3
Počet přestupků poškozené dítě, osoba zbavená způsobilosti (bod 18)			0
Počet přestupků dítě v rodině (bod 19)			0
Počet přestupků spáchaných ženou (bod 20)			2
Počet přestupků spáchaných mužem (bod 21)			17

**PŘÍLOHA PV: VÝKAZ MINISTERSTVA VNITRA O PŘESTUPCÍCH
PROJEDNÁVANÝCH ORGÁNY OBCE KOJETÍN ZA ROK 2008**

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1		32	
Počet přestupků došlých během roku 2009		2		201	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		16	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		21	
Odloženo		5		71	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		124	
a) blokově vyřízeno		7		5	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		0	
	pokutou	9		21	
c) ve správní řízení řízení ze řízení vyř- í- ze no	projednáním bez uložení opatření	10		0	
	uložením sankce, z toho:	11			
	napomenutím	12		0	
	pokutou	13		33	
	zákazem činnosti	14		0	
	propadnutím věci	15		0	
	zastavením řízení	16		34	
celkem ve správním řízení projednáno		17		67	
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18		22	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	19		0	
	zabrání věci	20		0	
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		21		9	
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	22		57	
	Kč	23		82 850,--	
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24		0	
	vyřízeno autoremedurou	25		0	
	počet potvrzených rozhodnutí	26		0	
	počet zrušených rozhodnutí	27		0	
	počet změněných rozhodnutí	28		0	
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29		0	

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							2. Přestupky proti veřejnému pořádku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8	a	b	9	10	11	12	13
21	30						47	57				3	
21a	31						47b	58					
22	32						48	59					
23	33						celkem	60				3	
24	34						3. Přestupky proti občanskému soužití						
26	35						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
28	36								KÚ	obec	KÚ	obec	
29	37						a	b	14	15	16	17	18
29a	38						49 1/a	61				9	
30	39						49 1/b	62				1	
31	40						49 1/c	63		4		26	
32	41						49 1/d	64					
33	42						49 1/e	65					
34	43						Celkem	66		4		36	
35	44						4. Přestupky proti majetku						
38	45						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
41	46								KÚ	obec	KÚ	obec	
42	47						a	b	19	20	21	22	23
42c	48						50 1/a	67		9		36	
43	49						50 1/b	68				1	
44	50						50 1/c	69					
44a	51						celkem	70		9		37	
45	52				1		5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
46/1	53						§	č. řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
46/2	54								KÚ	obec	KÚ	obec	
47a	55				3		a	b	24	25	26	27	28
celkem	56				4		celkem	71					
							6. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 56,60,66, 70 a 71 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9+ 17)						
							§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
							a	b	29	30	31	32	33
							celkem	72		13		80	
Odesláno dne				Razítko			tel.: lin- ka:						

**PŘÍLOHA PVI: STATISTICKÉ ÚDAJE SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ K
ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH ZA OBDOBÍ 1. 1. 2008 - 31. 12. 2008**

Název správního orgánu:		Městský úřad Kojetín	
Období, za které jsou statistické údaje vyplňovány:		01.01.2008 – 31.12.2008	
Celkový počet vyřizovaných přestupků (bod 1)		22	
Počet přestupků oznámených poškozenými (bod 2)		0	
Počet přestupků oznámených třetí osobou (bod 3)		0	
Počet přestupků oznámených orgánem policie (bod 4)		22	
Počet přestupků oznámených jiným orgánem (bod 5)		0	
Počet přestupků postoupených orgánu činnému v tr.řízení (bod 6)		0	
Celkový počet zahájených řízení (bod 7)		1	
a z toho	Počet zastavených řízení (bod 7a)	0	
	Počet odsuzujících rozhodnutí - pravomocných (bod 7b)	1	
Počet přestupků § 49/1 písm. c) (bod 8)		16	
Počet přestupků s verbálním napadením (bod 9)		1	
Počet přestupků s fyzickým napadením (bod 10)		15	
Počet přestupků mezi manželi (bod 11)		4	0
Počet přestupků mezi bývalými manželi (bod 12)		0	0
Počet přestupků mezi druhem a družkou (bod 13)		5	1
Počet přestupků jiné osoby blízké (bod 14)		7	0
Počet přestupků poškozená žena (bod 15)		10	
Počet přestupků poškozený muž (bod 16)		6	
Počet přestupků poškozený rodič, prarodič (bod 17)		0	
Počet přestupků poškozené dítě, osoba zbavená způsobilosti (bod 18)		0	
Počet přestupků dítě v rodině (bod 19)		0	
Počet přestupků spáchaných ženou (bod 20)		1	
Počet přestupků spáchaných mužem (bod 21)		15	

**PŘÍLOHA P VII: VÝKAZ MINISTERSTVA VNITRA O PŘESTUPCÍCH
PROJEDNÁVANÝCH ORGÁNY OBCE KOJETÍN ZA ROK 2009**

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1		22	
Počet přestupků došlých během roku 2009		2		192	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		14	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		10	
Odloženo		5		89	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		103	
a) blokově vyřízeno		7		2	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		0	
	pokutou	9		14	
c) ve správní řízení řízení ze řízení vyřídění ze no	projednáním bez uložení opatření	10		0	
	uložením sankce, z toho:	11		35	
	napomenutím	12		2	
	pokutou	13		33	
	zákazem činnosti	14		0	
	propadnutím věci	15		0	
	zastavením řízení	16		26	
	celkem ve správním řízení projednáno	17		61	
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18		24	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	19		0	
	zabrání věci	20		0	
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		21		7	
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	22		44	
	Kč	23		62.500,-	
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24		4	
	vyřízeno autoremedurou	25		0	
	počet potvrzených rozhodnutí	26		2	
	počet zrušených rozhodnutí	27		0	
	počet změněných rozhodnutí	28		0	
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29		2	

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							2. Přestupky proti veřejnému pořádku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8	a	b	9	10	11	12	13
21	30						47	57				3	
21a	31						47b	58					
22	32						48	59					
23	33				1		celkem	60				3	
24	34						3. Přestupky proti občanskému soužití						
26	35						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
28	36						a	b	KÚ	obec	KÚ	obec	
29	37						49 1/a	61				7	
29a	38						49 1/b	62			1		
30	39						49 1/c	63				35	
31	40						49 1/d	64					
32	41						49 1/e	65					
33	42						Celkem	66				43	
34	43						4. Přestupky proti majetku						
35	44						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
38	45						a	b	KÚ	obec	KÚ	obec	
41	46						50 1/a	67				23	
42	47						50 1/b	68				1	
42c	48						50 1/c	69					
43	49						celkem	70				24	
44	50						5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
44a	51						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
45	52						a	b	KÚ	obec	KÚ	Obec	
46/1	53						celkem	71					
46/2	54				1		6. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 56,60,66, 70 a 71 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9+ 17)						
47a	55						§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
celkem	56				2		a	b	29	30	31	32	33
							celkem	72				75	
							Odesláno dne						
							tel.: lin- ka:						

**PŘÍLOHA PVIII: STATISTICKÉ ÚDAJE SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ K
ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH ZA OBDOBÍ 1. 1. 2009 - 31. 12. 2009**

Název správního orgánu:	Městský úřad Kojetín	
Období, za které jsou statistické údaje vyplňovány:	01.01.2009 – 31.12.2009	
Celkový počet vyřizovaných přestupků (bod 1)	20	
Počet přestupků oznámených poškozenými (bod 2)	0	
Počet přestupků oznámených třetí osobou (bod 3)	0	
Počet přestupků oznámených orgánem policie (bod 4)	20	
Počet přestupků oznámených jiným orgánem (bod 5)	0	
Počet přestupků postoupených orgánu činnému v tr.řízení (bod 6)	0	
Celkový počet zahájených řízení (bod 7)	2	
a z toho	Počet zastavených řízení (bod 7a)	1
	Počet odsuzujících rozhodnutí - pravomocných (bod 7b)	1
Počet přestupků § 49/1 písm. c) (bod 8)	20	
Počet přestupků s verbálním napadením (bod 9)	0	
Počet přestupků s fyzickým napadením (bod 10)	20	
Počet přestupků mezi manželi (bod 11)	10	1
Počet přestupků mezi bývalými manželi (bod 12)	0	0
Počet přestupků mezi druhem a družkou (bod 13)	4	0
Počet přestupků jiné osoby blízké (bod 14)	6	0
Počet přestupků poškozená žena (bod 15)	20	
Počet přestupků poškozený muž (bod 16)	0	
Počet přestupků poškozený rodič, prarodič (bod 17)	2	
Počet přestupků poškozené dítě, osoba zbavená způsobilosti (bod 18)	0	
Počet přestupků dítě v rodině (bod 19)	2	
Počet přestupků spáchaných ženou (bod 20)	0	
Počet přestupků spáchaných mužem (bod 21)	20	

PŘÍLOHA P IX: NÁVRH NA PROJEDNÁNÍ PŘESTUPKU - VZOR

Městský úřad Kojetín
Odbor vnitřních věcí, školství a kultury
Masarykovo náměstí 20, 752 01 Kojetín

Návrh na projednání přestupku

Navrhovatel:

Postižená osoba:

Vztah navrhovatele k postižené osobě:

Pachatel:

Vztah pachatele k postižené osobě:
(mimo přestupků dle § 49/1a) - urážky na cti)

Právní kvalifikace přestupku:

Kde byl přestupek spáchán:

Kdy byl přestupek spáchán:

Jakým způsobem byl přestupek spáchán:

Svědkové:

Kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo postoupení věci orgánem činným v trestním řízení:

Navrhovatel byl upozorněn, že ve smyslu § 79 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů se navrhovateli uloží povinnost uhradit náklady řízení, bude-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle ustanovení § 76 odst.1 písm. a) b) c) a j) přestupkového zákona. Náklady řízení o přestupcích jsou stanoveny paušální částkou ve výši 1000,- Kč a to vyhláškou MV ČR č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb.

Žádám, aby přestupek byl projednán v přestupkovém řízení.

V dne

.....
podpis navrhovatele

PŘÍLOHA P X: ORGANIZAČNÍ ŘÁD MĚSTA KOJETÍN PRO PROJEDNÁNÍ PŘESTUPKŮ

Město Kojetín Příloha č. 7 Organizačního řádu

Vymezení funkční příslušnosti

k projednávání přestupků podle zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích,
ve znění pozdějších předpisů v I. stupni odbory Městského úřadu Kojetín

z. ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů	Přestupky	projednává MěÚ v I. st. odbor
§ 21	přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy * 1)	
odst. 1 písm. a)		příslušný odbor
odst. 1 písm. b)		příslušný odbor
odst. 1 písm. c)		příslušný odbor
odst. 1 písm. d)		VVŠK
odst. 1 písm. e)		příslušný odbor
odst. 1 písm. f)		VVŠK
odst. 1 písm. g)		příslušný odbor
odst. 1 písm. h)		VVŠK
odst. 1 písm. ch)		VVŠK
odst. 1 písm. i)		VVŠK
§ 23	ostatní přestupky na úseku dopravy a přestupky na úseku silničního hospodářství	
odst. 1 písm. a)		VŽPD
§ 30	přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi	
odst. 1 písm. a)		SVZ
odst. 1 písm. b)		SVZ
odst. 1 písm. d)		SVZ
odst. 1 písm. e)		SVZ
odst. 1 písm. f)		SVZ
§ 35	přestupky na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství	
odst. 1 písm. a)		
odst. 1 písm. b)		VŽPD
odst. 1 písm. c)		VŽPD
odst. 1 písm. d)		VŽPD
odst. 1 písm. e)		VŽPD
	přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy	

§ 42c	přestupky na úseku matrik, jména a příjmení	
odst. 1 písm. a)		VVŠK
odst. 1 písm. b)		VVŠK
odst. 1 písm. c)		VVŠK
§ 45	přestupky na úseku ochrany životního prostředí	
odst. 1		VŽPD
§ 46	Ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě	
odst. 1	* 1)	příslušný odbor
odst. 2		příslušný odbor
§ 47	přestupky proti veřejnému pořádku	
odst. 1 písm. a)		VVŠK
odst. 1 písm. b)		VVŠK
odst. 1 písm. c)		VVŠK
odst. 1 písm. d)		VVŠK
odst. 1 písm. e)		VVŠK
odst. 1 písm. f)		VVŠK
odst. 1 písm. g)		VVŠK
odst. 1 písm. h)		VVŠK
§47b		
odst. 1 písm. a)		VVŠK
odst. 1 písm. b)		VVŠK
odst. 1 písm. c)		VVŠK
odst. 1 písm. d)		VVŠK
§ 48	přestupkem proti veřejnému pořádku je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 47, jestliže jsou stanoveny zvláštními předpisy	VVŠK
§ 49	přestupky proti občanskému soužití	
odst. 1 písm. a)		VVŠK
odst. 1 písm. b)		VVŠK
odst. 1 písm. c)		VVŠK
odst. 1 písm. d)		VVŠK
odst. 1 písm. e)		VVŠK
§ 50	přestupky proti majetku	
odst. 1 písm. a)		VVŠK
odst. 1 písm. b)		VVŠK
odst. 1 písm. c)		VVŠK

Vysvětlivky:

- 1) Příslušným odborem je ten odbor městského úřadu, do jehož působnosti patří výkon státní správy ve věci, která je předmětem protiprávního jednání; pokud výkon státní správy není v působnosti žádného odboru městského úřadu, pak je příslušným k projednání odbor VVŠK.

Vymezení funkční příslušnosti k projednávání přestupků
podle zvláštních právních předpisů v I. stupni odbory Městského úřadu Kojetín

Zákon Číslo	Oblast výkonu státní správy	Projednává MěÚ v I. st. odbor
zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů	o územním plánování a stavebním řádu (stav. zákon)	VŽPD
zákon č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů	o pozemních komunikacích	VŽPD
zákon č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů	o odpadech	VŽPD

Přenesení pravomoci dle § 102 písm. k) zákona č. 128/2000 Sb.,
k projednávání správních deliktů dle § 58 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích
(obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

§ 58	písmeno	odbor
odst.1	a)	VVŠK
odst. 1	b)	VVŠK
odst. 1	c)	VVŠK
odst. 2	-	VVŠK
odst. 3	-	VŽPD
odst. 4	Nariadení č. 1/2003	VŽPD
odst.4	Nariadení č. 1/2004	MIM
odst.4	OZV č. 2/2003	VVŠK
odst.4	OZV č. 4/2003	VŽPD
odst.4	OZV č. 2/2007	VŽPD

V Kojetíně dne 30.09.2009

Ing. Mojmír Haupt
starosta

Jiřina Páleníková
tajemnice

PŘÍLOHA XI: VEŘEJNOPRÁVNÍ SMLOUVA MEZI MĚSTEM KOJETÍN A OBCÍ KŘENOVICE

Veřejnoprávní smlouva uzavřená obcemi

Na základě usnesení Rady města Kojetína ze dne 28.11.2006, č. usnesení R 33/11-06 a usnesení Zastupitelstva obce Křenovice ze dne 21. listopadu 2006 č. usnesení 19/2, uzavírají dne 29.11.2006 níže uvedené smluvní strany tuto veřejnoprávní smlouvu:

ČI Smluvní strany

- 1. Město Kojetín**
zastoupené starostou města Ing. Mojmírem Hauptem
se sídlem Masarykovo nám. 20, Kojetín I – Město, PSČ 752 01
IČ: 00301370
příslušnost do správního obvodu obce s rozšířenou působností: Město Přerov

a

- 2. Obec Křenovice**
zastoupená starostou obce p. Zdenkem Vránou
se sídlem Křenovice č.p. 18, PSČ 752 01
IČ: 00636304
příslušnost do správního obvodu obce s rozšířenou působností: Město Přerov

ČII Předmět smlouvy

V souladu s ustanovením § 63 odst.1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, bude město Kojetín namísto obce Křenovice vykonávat přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony obci Křenovice v rozsahu vymezeném touto smlouvou. Na základě této smlouvy bude orgán města Kojetína - Městský úřad Kojetín - místně příslušným správním orgánem v řízení ve správním obvodu obce Křenovice.

ČI.III Smluvní rozsah výkonu přenesené působnosti

Městský úřad Kojetín bude vykonávat ve správním obvodu obce Křenovice přenesenou působnost svěřenou obci dle §53 odst. 1 zákona č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

ČI.IV Úhrada nákladů

1. Za výkon předmětu smlouvy v určeném rozsahu se obec Křenovice zavazuje uhradit ze svého rozpočtu náklady spojené s plněním této smlouvy městu Kojetín na jeho účet č. 1883093339/0800, vedený u ČS a.s.

2. Úhrada nákladů je stanovena na výši 800,-Kč za každý oznámený přestupek v předcházejícím kalendářním roce a bude účtována jedenkrát ročně – do 31.1. následujícího kalendářního roku.
3. Splatnost úhrady nákladů je stanovena do 15 dnů ode dne vystavení faktury.
4. Správní poplatky a pokuty uložené při výkonu správního řízení Městským úřadem Kojetín, na základě této smlouvy, ve správním obvodu obce Křenovice, jsou příjmem města Kojetína.

ČLV Společná ustanovení

1. Smlouva nabývá platnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje o udělení souhlasu s uzavřením této smlouvy a uzavírá se na dobu určitou a to do 31.12.2011.
2. Smluvní strany zveřejní veřejnoprávní smlouvu bezodkladně po jejím uzavření na úředních deskách svých obecních úřadů nejméně po dobu 15 dnů a zašlou ji krajskému úřadu ke zveřejnění ve věstníku právních předpisů kraje.
3. Po dobu platnosti této smlouvy vyvěsí smluvní strany na úředních deskách svých obecních úřadů informaci o uzavření této smlouvy a jejím předmětu.
4. Tato smlouva se vyhotovuje ve třech stejnopisech, přičemž jeden obdrží město Kojetín, jeden stejnopis obec Křenovice a jeden stejnopis veřejnoprávní smlouvy s přílohou obdrží Krajský úřad Olomouckého kraje spolu se žádostí o souhlas s uzavřením veřejnoprávní smlouvy.
5. Přílohou této smlouvy tvoří usnesení Rady města Kojetína, usnesení Zastupitelstva obce Křenovice a pravomocné rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje o udělení souhlasu k uzavření smlouvy.

V Kojetíně dne 29.11.2006

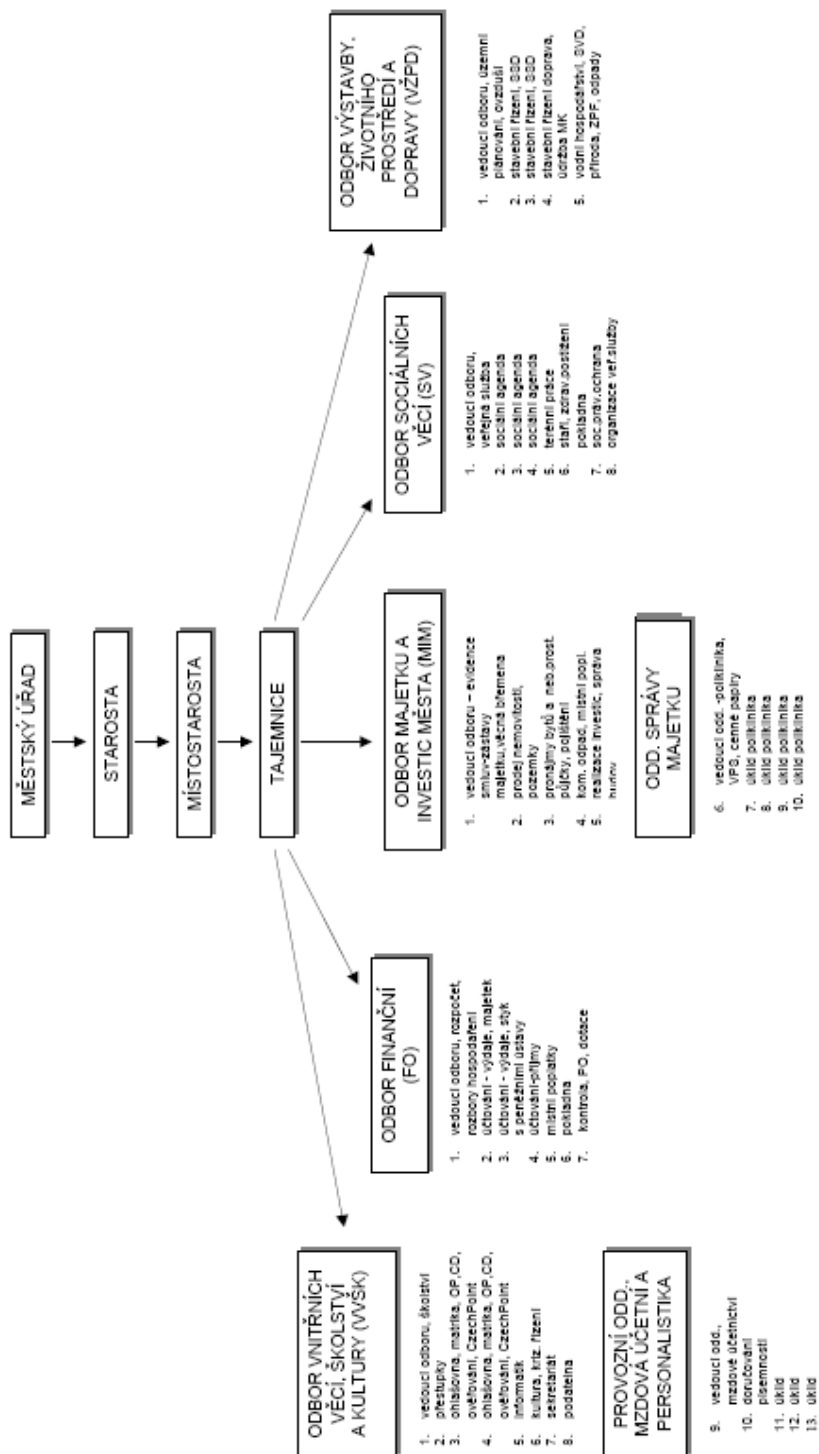
V Křenovicích dne 29.11.2006

Ing. Mojmir Haupt v.r.
starosta města Kojetín

Zdenek Vrána v.r.
starosta obce Křenovice

PŘÍLOHA PXII: ORGANIZAČNÍ STRUKTURA MĚSTA KOJETÍN

PŘÍLOHA Č.3 ORGANIZAČNÍHO ŘÁDU MĚSTSKÉHO ÚŘÁDU KOJETÍN (OD 10/2009)

V Kojetíně dne 30.09.2009

Ing. Mojmir Haupt
starosta

Jiřina Páleníková
tajemnice